שבוע ספורט

מעריב

למיחיץ' יש עוד מה לומר

קובי סגל: הפועל זה הבית שלי

מבט נוסף על גמר־סל הנוער

הפועל ירושלים: חזרה ללאומית

האהבות הקטנות של רוני רוזנטל

אייזאה תומאס הבוס בדטרויט

אלוף אירופה באיגרוף — יהודי

"מעריב לילדים" בעמודים 21—23

מאיר ריפמן

מיחייץ' צופה בעיות לתקווה בליאז'

מאמן מיחייץ'
מסע היכרות בלייאז'

חלוץ מכבי נתניה, שלום תקווה, יוצא היום לבלגיה, למסע הכרות של שלושה ימים עם קבוצת סטנדרד ליאז' הרוצה בו לעונה הבאה. מי שלא זקוק להכרות עם תקווה, הוא המאמן הלאומי לשעבר, מיליאנקו מיחייץ', שחזר למולדתו יוגוסלאוויה, אחרי שנכשל עם נבחרת ישראל בקדם אולימפי.

הביקורת הנוקבת שהטיח מיחייץ' בתקווה, בעת המסע לאוקאיניה וגם לפניו, זכורה היטב. ערב שובו ליוגוסלוויה, שאלתי את מיחייץ' (בעברית...) מה דעתו על תקווה המתעתד להצטרף לסטנדרד ליאז', והתשובה שלו היתה: "תקווה פורכלם קומבינציה ליאז'... אימון, משחק, אימון, משחק. לא פווה..."

בתרגום חופשי רצה מיחייץ' לומר: "לתקווה תהיה בעייה להשתלב בליאז', כי שם יש משחק ואימון, משחק ואימון. אי אפשר לעשות הצגות..."

דברים אלו וודאי לא ישנו את החלטת סטנדרד ליאז' לרכוש את תקווה.

לתקוה לא תהיה בעייה של תעסוקה – ואילו למיחייץ' כן. המאמן הכריז שעכשיו הוא יוצא לחופשה. אמר גם שהצטער שלא מצא קבוצה בישראל. אבל נודע, כי התעניין בהתאחדות ביוגוסלאוויה, אם היה ביקוש למאמן מארץ אחרת ובדרך זו, למעשה, קיבל לידיו את נבחרת ישראל לפני כשנתיים. נאמר לו שקבוצה ביוון חיפשה מאמן פנוי.

אל תתפלאו אם מיחייץ' יחזור למזרח התיכון.

לפני שעזב אותנו, אמר מיחייץ' על נבחרת ישראל: "יש עכשיו נבחרת טובה ומושלמת. יש הזדמנות גדולה לעלות לגמר הגביע העולמי באיטליה 1990. יש שחקנים קבועים טובים כמו גינצבורג, קלינגר, אלי אוחנה, ורוני רוזנטל".

עכשיו יש נבחרת מושלמת
שלום תקווה

העיסקה המתרקמת: יאני לבית"ר ת"א

בקבוצת בית"ר ת"א עומד להיפתח בעונה הבאה... סניף של הפועל כפר־סבא. בעקבות המאמן הנוכחי של הקבוצה יצחק שום, שחקן הפועל כפ"ס בעבר ותושב העיר, אמורים להצטרף לקבוצת בית"ר שחקני עבר נוספים משם (ואולי גם בהווה).

מדובר למשל בדורי אלמוג, שבהיותו שחקן שיתף פעולה עם שום בהפועל כפ"ס. הוא אמור להצטרף לבית"ר ת"א כעוזר־מאמן לשום, וכן יהיה אחראי על מחלקת הנוער באגודה התל־אביבית.

אפשרות נוספת שעליה דובר באחרונה: יצחק רוגק, שחקן עבר נוסף מכפ"ס, שגם הוא שיחק יחד עם שום, ייאמן את קבוצת נערים באגודה.

אבל זה עוד כלום, לעומת תוכנית אחרת הנרקמת בבית"ר ת"א, והיא לצרף לשורותיה, את חלוץ הפועל כפ"ס כיום, אלי יאני. כנראה שמדובר בעיסקת חליפין שתבקש בית"ר ת"א לבצע.

החוזה המיוחד של רונן שפירא

קבוצות רבות החלו כבר להתעניין בשחקני חיזוק לעונה הבאה. "מיצרך" מבוקש במיוחד הם חלוצים. אחד שיוצא הקייץ הנוכחי ל"שוק השחקנים" הוא החלוץ הכשרוני רונן שפירא מהפועל חדרה שבליגה הארצית.

לפני שנתיים ניהלה עימו הפועל ת"א משא ומתן מייגע, אבל בחדרה החליטו שאת רונן שפירא לא ישחררו. מתברר ששפירא לא נשאר חסר־כל מהסירוב מלפני שנתיים. הוא השיג הסכם עם יו"ר הקבוצה ראז, דני (דדל'ה) הרשקוביץ, לפיו אם תוך שנתיים הפועל חדרה לא תעפיל לליגה הלאומית, הוא יזכה בשחרור לכל קבוצה בליגה הלאומית.

על־פי תנאי ההסכם, יקבל רונן שפירא שחרור לשלוש השנים הקרובות, תמורת 12 אלף דולר לכל עונה, שאותו תצטרך לשלם לחדרה הקבוצה שתרצה בשירותיו. בתום 3 השנים הללו, יחזור רונן שפירא לחדרה.

יוסי מזרחי
שוער מודש

בחיפושים הקדחתניים שלה אחר מחליף לשוער יוסי מזרחי, הפורש מפעילות, הגיעה אלופת אשתקד, בית"ר ירושלים עד לקבוצת הפועל ר"ג מהליגה הארצית, ממנה ביקשה "לשלוף" את השוער שמואל (שולי") גילרדי.

גילרדי בן ה־24 נחשב לאחד השוערים הטובים כיום בארץ, למרות שהוא משחק רק בליגה הארצית. אמון ביכולתו המקצועית נתן המאמן היוצא של נבחרת הנוער, שלמה שרף, כאשר זימן אותו לפני שנה לנבחרת העתודה, למרות שעבר את הגיל המותר (21).

לפני כחודש פנתה בית"ר ירושלים להפועל ר"ג, וביקשה ממנה באופן רישמי את גילרדי. הירושלמים אף הפתיעו, כאשר תמורת גילרדי הציעו להפועל ר"ג שלושה משחקני קבוצתם. דובר על השוער... יוסי מזרחי, ושני העולים התרשים, הקשר הברזילי דידו, והחלוץ האנגלי גארי וונדרמולן.

בהפועל ר"ג, המתכוננת להאבק בעונה הבאה על כרטיס העלייה חזרה ללאומית, רחו על הסף את ההצעה מירושלים והודיעו בפירוש שגם תמורת סכום של רבע מיליון דולר לא ישחררו את גילרדי. המאמן דרור קשטן שכה רצה בגילרדי, גנז מהר את הרעיון.

אגב, בצורה עקיפה התעניינה בגילרדי גם הפועל ת"א – ללא קשר לכך שמאמן הקבוצה הוא שלמה שרף, ש"הקפיץ" אותו לעתודה, בזמנו. ■

שמואל גילרדי
מחזור "חזק"

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל': (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

בשער

קובי סגל הוא הפועל ת"א – שכבר ממששת את תואר אליפות ישראל בכדורגל (צילום: עדי אבישי)

מה בגליון

אוהב להיות בבית

שלוש שנים בבני־יהודה, [illegible], אייזיק שניאור, עשה טוב לקובי סגל, [illegible]. אבל [illegible] הפועל ת"א. אז כשהלך שניאור להפועל ת"א, הלך גם סגל, [illegible] הביתה. הוא הבקיע שער עצמי אומלל, [illegible] של דוביד שוייצר, והמשקיעים מאז לא [illegible] בשנובה, שוב עם דוביד. על שניאור יש לו רק מילים טובות, מה שאי־אפשר לומר על יחסו למחלקת הכדורגל של המועדון. לא שהוא נגדם, אבל הכסף, הכסף...

מטר מדיזנגוף, קילומטרים מההמולה

קובי ואשתו טלי גרים מטר אחד מרחוב דיזנגוף, כאחד הרחובות היותר שקטים במרכז ת"א. זה לא הופך אותו לחיית בילויים. קובי אוהב להתחיל את היום עם קפה ועיתונים, ומקדיש כמעט את כל הבוקר למשפחה.

"לפני חודשיים נולד לנו תמיר, שכל דבר לידו הופך ללא חשוב. הילד הזה הוא אושר אמיתי, ואני מקדיש לו כמעט את כל הזמן הפנוי שלי. גם את שעות הערב אני מקדיש למשפחה. אני כזה טיפוס של בית. אוהב להיות כל הזמן עם האישה, הילד וההורים. אפשר להגיד שיותר מחצי שנה לא ראיתי סרט, או הצגה. מקסימום אני הולך עם האישה לבריכה, להירגע קצת מהמשחקים ולהתפנק בשמש".

קובי שם טוב

בעונת '81 זכתה הפועל תל־אביב באליפות הראשונה שלה, בעשור האחרון. קובי סגל, אז ילד בן 19, נמנה עם הסגל הרחב של המועדון. הוא שותף רק במשחק אחד, נגד הפועל ראשון־לציון, שרדפה אז אחרי הפועל ת"א. קובי נכנס כמחליף, בדקה ה־30, ובנגיעה הראשונה שלו בכדור הבקיע שער נדיר ביופיו. המינוס היחיד בכל העסק הזה, היה שהשער היה עצמי. הכדור שנורה מ־35 מטרים היישר אל בין חיבורי הקורות של אריה בז'רנו, גרם לך שעד לסיום העונה הוא לא דרך יותר על הדשא של בלומפילד. השער האומלל הזה הפך לכרטיס הביקור שלו. ירצה או לא, תמיד מזכירים לו את הטיל ההוא, שהעיף אותו מהפועל ת"א בסיום אותה עונה.

היום הוא כבר יכול לחייך כשהוא נזכר בסיוט ההוא: "אני מאמין בגורל. אני בטוח שכל מה שקורה לך צריך לקרות, ואם צריך היה שאעזוב אז את הפועל ת"א, זה קרה. עוד דבר שאני מאמין בו, הוא שעל כל תקופה רעה אתה מקבל פיצוי בתקופה טובה ממנה, ולהיפך. על כל מה שעברתי אז, קיבלתי פיצוי גם בתקופה הטובה שלי בבני־יהודה וגם בריצה לאליפות עם הפועל ת"א עכשיו".

הכל יכול היה להיות אחרת לולא השער ההוא. דוביד שוייצר, אז מאמן הפועל ת"א, לא סלח לנער ההוא. עד לסיום העונה לא נתן לקובי צ'אנס נוסף, ולא החליף איתו מלה עד למחזור ה־30. בתום אותה עונה נארז קובי סגל בשקית אחת עם שלושה שחקני נוער אחרים של הפועל ת"א – מוקי לוי, יגאל קרן ויהודה זגורי – והרביעייה כולה עברה למכבי יפו, תמורת בני כהן, אחיו של אלי כהן. מי שיבדוק היום את כדאיות העיסקה ההיא, יגלה שאף לא אחד מהשחקנים המשיך במועדון אליו הגיע. מוקי לוי, כישרון גדול בנוער – נעלם. קרן וזגורי עברו קבוצות, ונכנעו לפציעות קשות. רק קובי סגל שרד, הוכיח את עצמו וחזר הביתה, להפועל ת"א, כמו גדול אמיתי.

החזרה הביתה לא היתה קלה. לפחות בתחילת העונה היתה לו בעיה להיכנס ברווח הצר שבין אקהויז לזאנה. שניהם בלמים טובים, שנים בהרכב, כולל אליפויות וגביע. לא שהוא פחד, חלילה, פשוט לא היה לו נעים לדחוק מי מהם מההרכב. "היה מתח. הכניסה שלי להרכב לא היתה פשוטה. היה ברור שזה יבוא על חשבון אחד מהם. הרגשתי לא נעים. אלה שחקנים שתרמו להפועל ת"א קרוב לעשר שנים כל אחד. רק כשהשתחרר הלחץ, וזאנה החל לתרום מאחור ויאנקה בקישור, הקבוצה התחילה לרוץ כמו שצריך. יִשְׁקר מי שיגיד שלא היה בינינו מתח".

לפני שהגיע להפועל, היו אפילו שיחות גישוש לגבי אפשרות שישחק במכבי ת"א. שפיגל ובר־נור חיפשו אז מחליף לאבי כהן, והכוונה היתה להזיז את שמעונוב אחורה, כשקובי ימלא את תפקיד הבלם הקדמי. בסופו של דבר, הרעיון ירד מהפרק. צמד המאמנים הנ"ל החליט ששמעונוב לא מתאים לתפקיד הבלם האחורי, והדרך של קובי להפועל ת"א נסללה סופית. כל מה שהוא מוכן להגיד על מכבי של היום, לאחר העשירייה בחיפה, זה שוב כמה משפטים בעניין הגורל בו הוא מאמין: "גיורא שפיגל חי כל השנים על החמישיה בדרבי נגד הפועל ת"א. כולם זכרו לו את זה בתור שחקן. כמו כל גלגל שמתהפך, הגיע היום שבו הוא גם קיבל עשיריה. ככה זה. אף אחד לא מחוסן. נראה לי שיזכרו לו את העשיריה הזו כמו שזוכרים לי תמיד את השער העצמי".

אבל השער העצמי הזה, וההפסדים של מכבי, באמת כבר לא מעניינים אותו. מה שאיכפת לו עכשיו הוא הפועל ת"א, ויש משהו שכואב לו: "אנחנו הולכים לעשות הקפת אליפות, ואני מפחד שלא יהיה לנו לעיני מי לעשות אותה. הקהל פשוט לא בא, וזה אסון. אני לא יודע מה עוד רוצים האוהדים. אנחנו בעונה גדולה, רצים לאליפות, נותנים הצגות, הגענו עד לחצי גמר גביע – והם נשארים בבית. אם מכבי ת"א היו רצים כמונו, הם היו מביאים יותר מ־15 אלף איש בכל שבת".

– אולי יש להם יותר אוהדים?

"אולי באיזור ת"א יש להם יותר. לנו יש אוהדים בכל הארץ, ובסך־הכל יותר מהם".

– אולי הרמה שלכם לא מספיק גבוהה?

"מה פתאום. אנחנו ברמה גבוהה הרבה יותר מקבוצות אחרות. לא סתם אנחנו רצים לאליפות. אבל הקהל מפונק. רוצה לראות רק דרבי, או משחקי צמרת. זו בעיה. גם העיתונות אשמה. אתם נותנים כל־כך הרבה קרדיט לכדורסל, כאילו שם הכל עשוי זהב, ואצלנו אין כלום מלבד, תסלח לי על הביטוי – חרא. והכדורגל רק סובל מכל זה. אולי הכדורסל הוא ברמה גבוהה, כי יש זרים, אבל משחק אחד שלנו נגד מכבי נתניה מביא יותר צופים מאשר נכנסו לאוסישקין במשך כל העונה. בסופו של דבר, אנחנו משלמים את הכסף לכדורסלנים, וכשאנחנו מבקשים משכורת, אומרים לנו – חכו, עכשיו אין. מישהו יעיז להגיד למרסר, או טאונס, או לאסוף, שאין משכורת? הנה, שלושתם נסעו עכשיו לארצות־הברית, לא לפני שקיבלו את כל מה שמגיע להם. מרסר למשל, לא רק שקיבל, אלא דרש גם ריבית של 250 דולר, על כל יום שאיחרו לו במשכורת".

– גם בכדורגל יוסי זאנה עיקל הכנסות.

"אני מצדיק אותו. כמה זמן אני יכול להגיד לאשתי אין כסף. היא רואה אותי הולך לעבודה, מתאמץ, משיג תוצאות, אבל לא מביא הביתה כסף. זה הוגן?"

– אז אולי תארגנו עיקול על ההכנסות ותחלקו אותו בין כל השחקנים.

"השתגעת? זה לא יספיק. כדי לסגור חובות עם כל השחקנים, צריך לארגן משחק בשביל כל אחד לחוד, וספק גם אם זה יספיק. רק לי חייבים בונוס של למעלה מ־50 נקודות, מתוך ה־59 שלנו".

– לא נראה שיש אהבה גדולה בין מחלקת הכדורגל לכדורסל.

"למחז? אני בער שהם יצליחו. בינתיים מי שמביא תוצאות זה רק הכדורגל. 19 שנה הם מנסים לקחת אליפות ולא מצליחים. שיבדקו כמה תארים עשה הכדורגל ב־19 שנים האלה. אני לא בא ללגלג עליהם, אבל אי־אפשר שזה יהיה על חשבוננו. היתה להם הזדמנות יוצאת מהכלל לארח את הדרבי בגמר ביד־אליהו, למה הם ויתרו על הקופה הזו? כי הם ידעו שהכדורגל ישלם".

– אתה היית מוכן לשחק את המשחק הקובע לאליפות בבית של מכבי נתניה, רק כדי לקחת הכנסה גדולה?

"אם המגרש בנתניה היה גדול פי 10 מבלומפילד, כמו שביד־אליהו מוכרים פי 10 כרטיסים מאוסישקין, אז הייתי מוכן. הפועל ת"א יכולה לשחק נגד כל קבוצה, בכל מקום בארץ. אבל הכדורסל פתאום לא מוכנים. מה יש, הם אף פעם לא ניצחו ביד־אליהו את מכבי?"

אבל לא הכל כל־כך שחור כמו שזה נראה. יש בכל זאת נקודת אור אחת שמחזיקה את קובי אופטימי. מדובר במאמן הקבוצה, יצחק שניאור. השניים צועדים יחד כבר עונה שלישית ברציפות, ולקובי יש עליו רק מלים טובות. "אם לא שניאור, אני לא יודע איפה היתה הקבוצה היום. בלי קשר ליחסים הטובים שיש לי איתו, הוא זה שמחזיק את הקבוצה. הוא מייצג אותנו בפני ההנהלה, עוזר בבעיות אישיות, ויחד עם המנהל, גדי חבור, הם עושים את המקסימום. הוא נותן לנו כבוד, וזה יחס שחוזר אליו מכל אחד. צריך להורות לו שאנחנו שומרים על איזושהי מסגרת. התנאים שיש בהפועל היו מביאים כל מסגרת להתפוררות. לדוגמה: יום לפני רבע גמר הגביע היתה החלטה שלא להתאמן אם לא נקבל משכורות. שניאור אסף אותנו לשיחה, ואמר שאם הגענו למעמד מכובד כמו רבע־גמר, צריך לכבד אותו. הוא ביקש שנעשה את זה לכבוד המעמד, ולעצמנו. כל השחקנים בקבוצה רוצים לזכות בתואר בשבילו".

– הוא ביקש ממך לבוא איתו מבני־יהודה להפועל ת"א?

"שניאור לא מבקש. הוא פשוט רוצה, ואז הוא משיג את זה. היה לנו טוב ביחד, ורציתי להמשיך".

– אולי בעצם ברחת מהשכונה בגלל שדוביד עמד לחזור?

"לא. הלכתי משם יותר מאהבת שניאור מאשר משינאת דוביד. היו גם בעיות תשלומים עם סולמי. אבל אני לא מרגיש שעזבתי בטריקת דלת. היתה לי תקופה טובה בבני־יהודה. לא אהיה מופתע אם אפילו אמצא את עצמי חוזר אליהם. נכון שיש לי חוזה לעוד שנתיים בהפועל ת"א, אבל כמו שהדברים נראים היום לא נראה לי שיוכלו להחזיק אותי. הייתי מאוד רוצה להשאר בהפועל, רק קשה להאמין שימצאו פתרונות לכל בעיות התשלומים, וכבר מדברים על מכירת שחקנים".

– אז מה השאיפות שלך לעונה הבאה?

"לפני שנה, בבני־יהודה, אמרתי באחד הראיונות שלשנה הבאה אני רוצה רק מקום אחד גבוה יותר בטבלה, ואז היינו במקום השני. אז מה אני יכול לבקש עכשיו? הכי טוב זה שנישאר באותו מקום. אני מקווה שבשנה הבאה אוכל להמשיך לשחק בהפועל ת"א, אבל בכבוד, עם יחס טוב שיתבטא גם בתמורה למה שאני נותן. זו אגודה שבה גדלתי, חונכתי ותמיד אוהד". ■

לא רוצה חו"ל

היום, כמעט כל שחקן שמחזיק מעצמו, מספר על שאיפות לקריירה בחו"ל. המורל הוא כמובן אלי אותנה. קובי סגל דווקא לא מעוניין. לא שלא היה נסיון. יוסל'ה מירמוביץ' ניסה לסדר לו קבוצה באנגליה, אבל אז בדיוק באה התתונה, אחר־כך נולד הילד, והיום קריירה באירופה נראית רחוקה באמת.

"הגעתי למסקנה שהבית שלי הוא פה. אפילו אם יציעו לי סכומים גדולים, לא אהיה מוכן לעזוב לחו"ל. זה לא שאני חושב שלא אוכל להצליח, להיפך, לדעתי לשחקני הגנה יש יותר סיכוי להשתלב הצלחה בכדורגל האירופי. בלם זה תפקיד אפור, שעם חוסן גופני וכשרון מתאים אפשר להצליח בו".

התמודד עם ניר אלון על מקום בסגל. הפסיד...

כמו הרבה שחקנים בתקופה האחרונה, הוזמן גם קובי סגל לנבחרת של מילאנקו מיחיץ'. למרות תחנת הרכבת שהיתה שם, מבחינתו זה היה כבוד להימנות עם הסגל הלאומי של ישראל. הגורל, בו הוא מאמין, לא שיחק פעם לטובתו. "הוזמנתי יחד עם ניר אלון. חיפשו בלם אחורי, ובמשחק הראשון שהיה, הוא קיבל צ'אנס והוכיח את עצמו. זה יכול היה להיות גם הפוך. אני מאמין שהיה לי מה לתרום לסגל שנסע לאוסטרליה. חבל לי על מה שקרה שם. למרות שהיתה ועדה שהסיקה מסקנות מהכשלון הקודם, חזרו על אותם טעויות. אסור היה לוותר לאוחנה, או להשאיר את סיני ואוחיון בארץ. אוסטרליה לא כזו טובה.

"אני מקווה שבסגל הנוכחי כבר יהיה לי מקום. הבחירה בשניאור־גרונדמן היא מוצלחת. קודם כל כי הם צמד שמתאים אחד לשני, ומשלים זה את זה, ושנית – כיוון שרק מאמן ישראלי יכול להשתלט על השחקנים פה ולהכיר אותם".

כדורסל +

משה לרר

שעה קלה עם הנוער

צא מהיכל הספורט וקח אוויר. עזוב את השחורים/לבנים שזה עתה ראית ביד־אליהו; שים בצד גם את מיליוני השקלים שהתגלגלו על הפארקט. בוא אלינו לחולון. אלינו, אל הנוער אני מתכוון.

אני לא מבטיח לך שם את מרסר, גם לא את מגי. אבל אם אתה מוכן לפשרות – תוכל למצוא שם איזה דלזל קטן. לא נורא אם תתרגל קצת לשמות עלומים כהרמן, כץ, אשכנזי, קובה וברגשטיין. כדאי לך להכיר אותם היום, כי מחר הם עשויים להיות הספסליסטים בליגה הלאומית, לצידם של המדסרים והמגים, ומחרתיים – מי יודע – יופיעו בנבחרת, עם תומר שטיינהאואר ועדי גורדון.

אני רואה שהרבה לא הייתי צריך לבקש ממך. אתה, ועוד כ־1500 איש הגעתם לחולון, על אף העובדה שהעתונות לא תרמה מי יודע מה את חלקה לקידום המשחק השלישי והמכריע בגמר־סל לנוער בין מכבי ת"א להפועל גבעתיים. אולם מי שחולה כדורסל, יודע שיש חיים גם אחרי הגמר־סל לבוגרים וגמר הגביע לבוגרים.

ברשותכם – מבט נוסף, אולי אחרון העונה, על הגמר־סל לנוער בחולון.

האיש שיושב לצידי סמוך מאוד לקווי המגרש, שופע רומניות. הוא האיש שהמציא את הביטוי "להוציא שפן מהשרוול" (ותירגם אותו מרומנית לשפת הכדורסל). היו משחקים, ואני הייתי עד לכך, שזה הלך. אך היו גם כאלו שבהם השפן לא הבין כנראה את ההוראה.

יושב האיש – אם לא ניחשתם עד כה, זהו אריה דוידסקו – ומבסוט למראה 5 מתוך 10 הצעירים שעל הפארקט, שבעורקיהם נוזל דם רומני, לדבריו. ברגשטיין, כץ ובן־דוד ממכבי; האחים התאומים הרמן בגבעתיים – הם לא רק שחקנים טובים בקבוצותיהם. הם מככבים גם בנבחרת הנוער, שדווידסקו הוא מאמנה ועל כך, כמובן, גאוותו.

בתוך שלושה ימים בשבוע שעבר, ראיתי שלוש מקבוצות הנוער הטובות במדינה. ביום שני, ביד־אליהו, את מכבי ת"א ומכבי חיפה בגמר הגביע וביום ה', בחולון, את המאבק על תואר האליפות, מכבי ת"א מול הפועל גבעתיים.

נהניתי מאוד בשני המשחקים. בראשון (גמר הגביע) למדו צעירי מכבי ת"א שיעור מאלף כיצד להוביל ב־15 נקודות יתרון ולהפסיד, אבל מסתבר שגם הבוגרים מאליצור נתניה, חיקו אותם שעה קלה מאוחר יותר והפסידו, אחרי 15 נקודות יתרון שהיו להם, לגליל עליון.

הרעיון להציג לעיני הקהל השנה את שחקני הנוער, במקום את הנשים (ששהו עם הנבחרת הלאומית בחו"ל), היה מבורך וזה אולי המקום שבו יוכלו ראשי איגוד הכדורסל לגלות בעתיד יוזמה בעריכת הפנינג גביע.

מכבי חיפה, עם שחקנים מצויינים, האחים ליאור וקורן אמישה (דזידסקו, יש לך עוד שניים לרשימה הרומנית) והקפטן איל לייב, מצאה חן בעיני בזכות עובדה שהיא לא ויתרה! 15 נקודות פיגור לא היו אצלה מחסום. כל עוד תקפה חוקת פיב"א בדבר שלוש נקודות מעבר קשת – עוד לא אבדה תקוותנו, אמר ליאור אמישה וקלע חמישה סלי־שלוש־נקודות. האחרון בסידרה הסיע את הגביע לחיפה.

וממקום יפה זה, מעבר לקשת – הסיפור שלנו עובר לחולון.

★ ★ ★

הפעם, כאמור, אנחנו במשחק השלישי והמכריע של הגמר־סל לנוער. המפגש הזה נושא בחובו משקעים. בחצי־גמר הגביע, נזקקה מכבי ת"א להתערבותו של יו"ר המחלקה שלה, עו"ד שמעון מזרחי, שירד מן היציע והעיר לאנשי המזכירות והשופטים על מה שנראה לו טעון תיקון. התיקון הזה, כך מסתבר, סייע למכבי להגיע לגמר הגביע (אך לא לזכות בו).

אחר־כך באו שני המשחקים הראשונים בגמר־סל, עם נצחון ביתי לכל צד. ההכרעה הועברה לחולון. משחק שלישי, כמו אצל הגדולים.

במשחק טוב וסוחף, בהנהגת התאומים מיקי ודובי הרמן והג'ינג'י יובל אשכנזי, הובילה גבעתיים ב־11 נקודות יתרון (30־41), סמוך לשריקה למחצית. אלא שבשריקה להפסקה מצאה עצמה גבעתיים עם יתרון של נקודה־אחת בלבד!

כיצד קרה הדבר? – כל מאמן המאבד יתרון כל כך משמעותי בזמן כה קצר, צריך לבדוק את עצמו. זה טוב לא רק לגבי מאמן גבעתיים. גם מאמנים אחרים באותו שבוע (אליצור נתניה בוגרים, מכבי ת"א נוער, בגביע) צריכים לעשות חושבים, אם כי במחשבה שניה – מה זה עוזר להם עכשיו...

★ ★ ★

על אמיר כץ ממכבי ת"א והשלשות שלו, שמעתי הרבה במהלך העונה. אלא שאת המשחק הזה, לא ניצחו הכוכבים כץ, ברגשטיין והקפטן מוטי בן־דוד. איש אחד ניצח אותו והוא ציון קובה. מספר 4. ארבע שלשות רצופות, 12 נקודות, ומכבי ת"א פתחה בבריחה הגדולה אל התואר.

אנשי הסטאטיסטיקה אומרים ששחקני מכבי קלעו 14 "שלשות", כלומר 42 נקודות. 40% ממספר הנקודות הכללי שקלעה המנצחת (104).

אני חסיד המשחק לשלוש נקודות, אלמנט שמכניס יופי למשחק. שום דבר לא אבוד בו. קבוצה הנמצאת בפיגור של 10 נקודות, ואפילו 15 ויותר, צריכה להתפלל לאלוהי שלוש הנקודות. לפעמים זה עוזר.

האמת היא שהצעירים של היום, אוהבים את זה. הם לא עושים חשבון לאף אחד. אם נוסיף להשתמש בלשון שלהם – הם זורקים לשלוש בלי הכרה. מישהו בהגנה לוקח ריבאונד, מוסר למתפרצת, השחקן שמקבל את הכדור נעצר, מעיף מבט אם עבר את הקו העגלגל של שלוש הנקודות והופ, זריקהו לא חשוב אם יש מישהו מקבוצתו באיזור או לא. אמיר כץ (6 שלשות במשחק הזה) אוהב לזרוק.

האחים דב (משמאל) ומיקי הרמן מגבעתיים. משחק טוב וסוחף

מישהו בישל וכולנו אכלנו

קיבלנו בברכה את התכניה לקראת משחק גמר הגביע ובה רשימת כל משחקי הגמר שהתקיימו החל משנת 1956.

28 משחקי גמר מופיעים ברשימה, לא כולל הגמר האחרון בין גליל עליון לאליצור נתניה. חיכיתי עד לסיום הגמר ה־29 כדי לכתוב את אשר היה לי במקום זה בשבוע שעבר.

אך הסתבר לי שטעיתי. נאמנים עלי דבריו של ישראל פז שהגמר האחרון ביד־אליהו היה ה־28 במספר.

היכן הטעות של איגוד הכדורסל בתכניה?

במשחק הגמר הראשון ברשימה: בשנת 1956 התקיים משחק גמר כפול בין מכבי להפועל ת"א. בשני המפגשים, בבית ובחוץ, ניצחה מכבי. הראשון (52–49) הספיק לעורך התכניה לציין את מכבי כזוכה בגביע לשנת 1956. את משחק הגומלין (56–80) העביר העורך כבר לשנה הבאה, ל־1957 (שבה, בעקבות מבצע סיני באוקטובר 56', לא נערכו משחקי גביע) ומכאן 29 משחקי־גמר במקום 28.

רשימה מתוקנת של הזוכות בגביע: מכבי ת"א 23; הפועל ת"א 3; גבת/יגור 1; גליל־עליון 1.

עם הקוראים הסליחה ואותי, כמו גם את עמיתי, מחייב הטעות לבדוק בשבע עיניים את הפרסומים העתידיים של איגוד הכדורסל.

כדורסל +

רלף מתחיל במשרה מלאה

רלף קליין. ה"טירטור" של "חברינו"

כעשרה ימים הוציאו "חברינו" לרלף קליין את הנשמה בעקבות אותה התבטאות אומללה שלו ליד שולחן המזכירות ב"דרבי" הראשון בשלב הגמר־סל. אך גם הם ידעו שהחלטתם הנחושה של כמה מהם (בפירוש: לא כולם) לסלקו מאימון הנבחרת הלאומית, לא היתה מותירה, חלילה, את רלף מחוסר עבודה עד־כדי פנייה ללשכה. הצעד של חברי "הפועל" נועד להיות, בעיקר, חינוכי. כך אמר איתן חפר, יו"ר הוועדה המקצועית באיגוד ואחד הקובעים ב"חברינו".

יש לשער שאגודת מכבי ת"א, היכולה להיות מואשמת ב"אחריות שילוחית" להתפרצותו של רלף, היתה דואגת לו. אבל עכשיו, אחרי שרלף התנצל גם לפני החברים הקובעים בפורום של "חברינו", נשמו לרווחה כמה וכמה אנשים.

ראשון ברשימה: המאמן המיועד של מכבי לעונה הקרובה. הגישה לכספת הידיעות של מכבי ת"א בנושא בטחוני כה רגיש, היא כמעט בלתי אפשרית. כמעט אמרנו, כי לשונות רכיל מסתובבות בכל זאת בשטח ואחד השמות היותר פופולאריים הוא צבי שרף.

נכון שבשלב מסויים הועלתה האפשרות שג'ורג' פישר, מאמנה האמריקני המחוייט של אקס־אלופת צרפת, אורתז, יבוא להחליף את רלף. עוד ניחוש פרוע הועלה לפני שבוע: דן פטרסון.

אינני יודע מי יהיה הזוכה המאושר ב"טוטו מכבי", אבל אם יהיה זה מאמן ישראלי – אסור לו לחרוג מן המשולש הצהוב: קליין בקדקד ובשתי הצלעות האחרות: צביקה שרף ומוישל'ה ויינקרנץ. לאלו, ולפי שעה רק לאלו, יש לגיטימציה לאמן את מכבי. המועמדים האחרים, אם יש כאלה, חייבים בבדיקת אולטרסאונד.

עכשיו, אחרי פרישת הקדקד למשרה מלאה בנבחרת, נותרו שניים: שרף ו־ווינקרנץ. למוישל'ה חוזה עם הפועל ת"א. מי נשאר?

★ ★ ★

בעקבות מינויו של רלף לאימון הנבחרת – נשמה לרווחה גם אגודת מכבי ת"א. רלף חזר אליה העונה אחרי שהות של כמה שנים בגרמניה. ההתאקלמות לא עלתה יפה. יותר מדי בעיות היו לו עם הקבוצה בעונה שחלפה. זוכרים, כמובן, את האליפות ה־19 ברציפות, אך לא שוכחים כמה הפסדים בארץ (ביניהם הגביע) ובאירופה, אם כי השורה התחתונה קובעת ולא השלבים שבדרך. והשורה האחרונה היא: רב־אלוף רלף!

סימנים ראשונים להסכמה האילמת שברצון שני הצדדים להיפרד לתקופת מה, נתגלו כאשר באיגוד הכדורסל החלו לדון במינוי מאמן לאומי, במשרה מלאה, כזה שלא יורשה להיות מועסק בידי קבוצה. שמו של רלף קליין הועלה ומצד אנשי מכבי לא נשמע ציוץ.

בימים כתיקונם היו אנשי מכבי הופכים עולמות בדרישה לא לדון בנושא המאמן, עד אחרי סיום העונה. העובדה שנושא הבחירה עבר בשקט – מעידה על נכונות מכבי לוותר בעונה הקרובה על השירותים הטובים שהעניק לה רלף קליין לאורך שנים רבות, כשחקן וכמאמן.

עם זאת – שיהיה ברור: במכבי לא זורקים אנשים. לרלף יש מקום בכותל המזרח של האגודה והוא עוד יחזור לשם בקדנציה מסויימת, אם וכאשר יזדקקו לשירותיו.

★ ★ ★

האדם השלישי שרווח לו עם היוודע דבר הסולחה שבין רלף ל"חברינו", היה מוישל'ה ויינקרנץ, עוזרו באימון הנבחרת, ועד לפני כמה ימים המועמד של "חברינו" לאמן במקום רלף.

ויינקרנץ היה כבר בסרט הזה (של הנבחרת), אמנם לתקופה קצרה מאוד (כשלון בבולגריה לחזור לדרג א') וכיוון שכבר היה – לשם מה עליו לוותר על חוזה כל כך שמן כפי שיש לו בהפועל ת"א (אני קורא בעתונות על משהו בסביבות 60 אלף דולאר לעונה) לטובת הנבחרת?

כעוזר מאמן – מותר לו לאמן קבוצה; כמאמן ראשי – אסור לו. "אני לא רוצה להיכנס כבר עכשיו לבית אבות", נשמע ויינקרנץ הצעיר אומר לידידים במעגל סגור.

גם אני לא הייתי רוצה להיכנס לעניין של צודק־או־לא. מעניינת אותי יותר השאלה מה יעשה רלף ב"פול טיים ג'וב" שקיבל על עצמו ואשר הצעד הראשון במסגרתו חייב להתבצע כבר בימים הקרובים: הטורניר הקדם־אולימפי בהולנד. ■

עו בורשטיין ממכבי ת"א עולה לקליעת ניתור בגמר גביע המדינה לנוער. דוידסקו אומר כי יש בו תכונה רומנית... (צילום: עדי אבישי)

איל לייב ממכבי חיפה – והגביע. אחד ממסוגלי העתיד (צילום: עדי אבישי)

רוני רוזנטל: אוהב סוקר

תעודת זהות

נולד: 4 באוקטובר 1963
גובה: 1.79 מטר
משקל: 80 ק"ג
צבע עיניים: כחול
שיער: חום
מצב משפחתי: רווק.

אהבות קטנות

סנוקר ובאולינג.

אכזבה

"כשלא עליתי לגמר גביע אירופה בגלל שער שקיבלנו 10 שניות מהסיום".

החמצה

מוקדמות הגביע העולמי באוסטרליה.

נבחרת ישראל

"היא הדבר החשוב לי ביותר".

משחק מאכזב

"כשהפסדנו, עם מכבי חיפה את האליפות להפועל ת"א".

דעות

רוצה לשחק: באיטליה.
פוליטיקה: לא מחעניין.
החלוץ הישראלי הטוב ביותר: אלי אוחנה.

רגשות

צער: מותו של אבי רן.
שנאה: נוכלים.
פחד: משום דבר.

השער היפה

בקריירה בחצי גמר גביע ישראל ב-3/1982. המשחק הסתיים בתוצאה 4-4. הבקעתי אז לבוני גינצבורג שער מרהיב עין.

המשווק הטוב ביותר

ג'ורג'י נגר והפועל חיפה בשנתו שותם עלו ללאומית. ניצחנו 1-0 משער שלי. גם במדי בריז' נגד דורטמונד בגביע אירופה. ניצחנו 5-0. שני מבדלים. עשו עלי שער והבקעתי בישלוני שנספל אחד.

ספרים

כמעט שלא.
בבלגיה בכלל לא.

רגע השיא

באליפות הראשונה עם מכבי חיפה. השער הראשון שלי בבלגיה שגם היה השער הראשון בליגה בכלל בעונה שעברה.

בנישו (משמאל) והשמאלית המהממת שלו, שנשלחה לפניו של יריבו, בקרב על התואר האירופי (תצלום מיוחד ל"שבועספורט" של ז'אן-פייר מאסה, פאריס)

התרנגול היהודי

אלוף אירופה, היהודי-צרפתי פאבריס בנישו, נתגלה באילת, רשם את נצחונו הראשון בזירה, בגיל 16, בבאר-שבע – עכשיו הוא חולם על הכתר העולמי ■ "אלהים איתי, גם בזירה" ■ זוכר תמיד את מאמנו הראשון, הישראלי יוסף פינטו ■ סיפור מיוחד

בועז ביסמוט
ואבי אסולי (פאריס)

רבים חושבים כי הצד החזק של פאבריס בנישו זה שפות – הוא דובר אנגלית, גרמנית, איטלקית, ספרדית ו...עברית. אבל לא, שפות זה לא הספסיאליטה שלו. המומחיות שלו היא איגרוף. לפני כחודש זכה המתאגרף היהודי הזה יליד ספרד, באליפות אירופה במשקל תרנגול, כשהוא מייצג את צרפת.

ניצחונו המקצועני הראשון הגדול היה בשבת, 30 בינואר 1988. בנישו היהודי הנודד, התמודד בקאלה, לגרות תעלת לה־מאנש נגד היריב המקומי, טיארי ג'קוב. לפני הקרב הכל היה נגד בנישו: קומתו הנמוכה 1.60 מטר וגם כל העיר קאלה, שבאה לעודד את ג'קוב.

ג'קוב עצמו היה מאוד בטוח בעצמו, לפני הקרב: "אנצח במאה אחוז". אבל תחזיות לחוד ומציאות לחוד. בנישו הצנום ניצח וזכה בתואר האירופי במשקל תרנגול (עד 55 ק"ג). שמאלית מעולה שלו, הימטה את טיארי בסיבוב ה־9, כך שבנוקאאוט מרשים זכה בתואר החשוב והיה ליהודי הצרפתי השלישי לאחר מלחמת העולם השניה, שהעניק לצרפת תואר אירופי (אחרי אלפונס האלימי ורוברט כהן). בקרוב ינסה להסתער על התואר העולמי.

בנישו החל את הקריירה המקצוענית שלו ב־19 ביולי 1984. עד כה צבר 21 קרבות עם מאזן חיובי של 16 ניצחונות ו־4 הפסדים. קרב אחד לא הוכרע. הוא נשוי ואב לשני ילדים.

יריביו אומרים שיש לו רעמים בידיים. הוא עצמו טוען שכוחו נובע ממקור אחר, הרבה יותר מטאפיסי: "בזירה אני לעולם לא לבד, אלוהים נמצא יחד איתי. ולכן אינני חושש משום דבר. לפני כל קרב אני מתפלל, ועל המכנס שלי יש תמיד מקום למגן דויד, שמסגיר את יהודתי. עצם היותי יהודי רק מגביר את המוטוואציה שלי במהלך הקרב".

כך נתגלה כשרונו

– פאבריס, כיצד נעשת אלוף אירופה?

– "זה היה קשה מאוד. בנסיעות עם הורי, היינו מציגים הופעות של יוגה ואקרובאטיקה. הופענו בפאנאמה, איטליה, גרמניה, לבנון. לאחר מכן נסענו לישראל ואבי החל לנהל באילת את מלון "נפטון". נהגנו, כל הילדים, לשחק יחד. יום אחד המשחק נעשה לריב רציני. נתתי אגרוף לאחד הילדים. הוא היה המום. שמשום עם־שלם, איש האיגרוף הישראלי, היה עד לתקרית. עוד באותו ערב בא והציע לי להצטרף למועדון האיגרוף שלו. אמר שיש לי פוטנציאל להיות מתאגרף מצוין.

"למחרת מצאתי עצמי במועדון. המאמן היה יוסף פינטו. אני נשבע, שבערב הקרב שלי, שבו זכיתי באליפות אירופה במשקל תרנגול, חשבתי רבות על פינטו. אחרי הכל הוא זה שגילה לי את סוד המקצוע. אני עוד זוכר, כשהייתי חניכו – בקושי מלאו לי 15 שנה – והוא אמר לי במהלך אימון: 'אתה עוד תהיה יום אחד אלוף העולם'. אני זוכר שהחל מאותו יום, כל חיי היו סביב האיגרוף. רציתי כל כך להצליח, בגלל האמון שהוא נתן בי".

"אני לוחם"

ההישג הראשון שלו באיגרוף היה בתחרות בבאר־שבע ב־1981. הוא היה בן 16 וזכה בתואר אלוף ישראל לנוער. "אני מאוד גאה בתואר הזה".

יש לו, לדבריו, טמפרמנט ישראלי, יותר נכון יהודי: "כשאני עולה לזירה, אני חושב על יהדותי. מרגיש כמו דוד מול גוליית. הרצון לנצח נמצא אצלי בדם. אני לוחם. אני זוכר שבקרב בו זכיתי בתואר האירופי, קיללו אותי על היותי יהודי. זה רק הגביר את המוטיוואציה אצלי". ■

שלושה מכוכבי הפועל ירושלים: מישל דיין, שוקו נומדר ועופר יחזקאלי (צילום: עודד מילשטיין)

מחכים לדרבי

ביורושלים כבר מונים את הימים עד ל... דרבי העירוני הראשון ב"לאומית", בין בית"ר להפועל, שיהיה רק בעונה הבאה ■ עלייתה של הפועל ירושלים, כדורגל, לליגה הבכירה נתקבל בבירה כ"מתנה משמיים עבור בית"ר" ■ מי עומד מאחורי ההצלחה? מה אומרים על הפועל? ■ אילו בעיות קיימות ונגררות מהארצית? ■ מתי תיפתר בעיית האיצטדיון?

דורון מאירי

בשתים בצהריים יורדת שלווה מנומנמת על מרכז ירושלים ומשתלבת טוב עם הנינוחות, סורקן המתח. והרגשת הסיפוק של המאמן, ההנהלה וכדורגלני הפועל, מסביב לעוגת שוקולד, עליה מוטבעת בקצפת לבנה הכרכה: "הידד לאלופה", ובין ספלי הפילטר לכוסות המשקה הקר – יכולים הירושלמים להביט אחורה בסיפוק. פה, בקפה "נאוה", הפועל ירושלים הם תמיד "נסיכי העיר". מעתה הם גם המלכים.

הפועל ירושלים עלתה ללאומית – ועשתה את זה בגדול. שברה את התדמית שהדביקו לה של "קבוצה המאבדת את הצפון בעת מצבי לחץ". הפינאלה בפליי־אוף היה סוחף ומשכנע: נצחונות בית וחוץ גדולים על שתי הדולקות אחריה הפועל חיפה וטבריה, ובסך הכל – מספר זעום של הפסדים ויחס שערים נאה.

אומרים שהבסיס לקבוצה טובה ומצליחה היא ההנהלה. יואב בסון, שחקן ותיק במועדון: "ההנהלה של היום משקיעה בקבוצה 24 שעות ביממה. מתייעצים, עוזרים ומעורבים". בסון אומר והשחקנים כולם מאשרים את דבריו. אין, ולו אף טענה אחת כלפי ההנהלה – תופעה נדירה כשמדברים בכדורגל הישראלי.

יו"ר הקבוצה, יואב דוגה, מתוך הכרות ממושכת עם המועדון, אומר: "זה המצב הכי בריא שהיה אי פעם בהפועל".

עמנואל זיסמן, פטרון הקבוצה, עליו אומרים שהוא להפועל זה כמו... שייח' אמין טריף לדרוזים: "יש בהפועל שינוי יסודי בניהול, בגישה, ביחסים החברתיים וביחסי העבודה. הקבוצה חזקה – ואנחנו מתכוונים להישאר בלאומית תקופה ארוכה". זיסמן מורה לשייע פיגנבוים, המאמן, האדם הנפלא, הידיד: "שייע עוזב אותנו בצורה המכובדת ביותר שיכולה לחיות. משום מה, יש לי הרגשה שעוד צפוי לנו יחד איתו עתיד גדול מתישהו".

שייע הגיע לקבוצה באמצע העונה שעברה. דוגה התקשר אליו ואמר: "שייע, המצב 'מארש', תגיע" ושייע בא. את התוצאות רואים היום. על ההנהלה הוא אומר: "קיבלתי את כל שביקשתי – ובזמן. הם עבדו על הצד הטוב ביותר, גם לגבי השחקנים. אחד מסודות ההצלחה של קבוצה הוא השקט הנפשי של השחקנים, אותו ידעה ההנהלה להעניק".

על שייע והפועל י-ם אפשר לכתוב סיפור אהבה בהמשכים. שייע אוהב את השחקנים – והם אותו. ההנהלה אוהבת את שייע – והוא אותה. בקיצור, כולם אוהבים את כולם.

– "שייע, עם כל האהבה וכל ההצלחות אתה קם והולך דווקא עכשיו?"

שייע: "הייתי מגדיר זאת כאי הבנה. הוצע לי לחתום לעוד שתי עונות וביקשתי ארכה כדי 'לעשות חשבים'. ההנהלה פחדה שתאבד אותי ואז תיוותר קרחת מכל הצדדים – הלכו והחתימו את דוביר שווייצר. אם אני כועס? ודאי שלא. אני עוזב בהרגשה נפלאה, וגם לי יש את ההרגשה שעוד אשוב להפועל כמאמן".

אבל, לא הכל הולך חלק בהפועל ירושלים. היא גוררת איתה ללאומית גם בעיות. היו"ר דוגה, מספר על חובות כספיים. אלי מויאל, יו"ר התאגיד, מאשר

אכלתי אותה – וחייכתי

הפועל ירושלים בלאומית. אז מה הם עושים? – מתקשרים ליו"ר הקבוצה יואב דוגה לקבוע פגישה עם ההנהלה המאמן והשחקנים. במדריך הטלפון רק דוגה אחד. הטלפון מצלצל: "שלום, האם אתה דוגה מהפועל?" "כן, מה הבעיה?" "תראה, אתם כמעט בלאומית, רוצים לעשות כתבה חגיגית לרגל האירוע". דוגה: "אין בעיות, חביבי... את מה אתה רוצה שם, נומדר? דיין? בן הרוש וסוויסה? אין בעיה חביבי, אין בעיה, כמו שנאמר... מחר בשתיים בצהרים בקפה "רימון" במדרחוב. חולך?"

למחרת, קפה "רימון", המדרחוב הירושלמי, השעה 14.00, 14.05, 14.10 – עדיין אין אפילו צל של שחקן באופק. "מילא", אני מהרהר לעצמי, "החבר'ה בטח עייפים ממשחק שבת. נסלח להם".

בינתיים, מגיע גם הצלם, עמוס מצלמות ועזרים שונים וכבר 14.20. מתחיל להיות מוגזם, לאז בחימה שפוכה אני אץ אל משרדו של דוגה הנמצא בקירבת מקום. דוגה יושב במשרד, כוס קפה, רגליים על השולחן, מסתלבט.

"דוגה, מה העניינים איתך?" אני אומר לו ומצביע על השעון. דוגה מביט עלי בחוסר הבנה ובעיניים משתאות. המבט שלו אומר: "מי אתה בכלל ומה אתה רוצה מהחיים שלי, לעזאזל?"

"הרי קבענו בשתיים בצהרים יחד עם כל השחקנים ב"רימון", איפה אתם?"

דוגה: "על מה אתה מדבר?"

מה מתברר? – יו"ר הנהלת הפועל י-ם, יואב דוגה – לא מופיע כלל במדריך הטלפון. הדוגה השני, הכפיל שלו, זה ששמו מופיע במדריך כיואב דוגה היחיד – מזמברים לו במוח חודשים ארוכים: "אתה יואב דוגה יו"ר הפועל ירושלים?" זה התחיל לעלות לו על העצבים. קם והחליט "לשחק אותה" עד הסוף – ועם כל "הנודניקים" שמתקשרים אליו הוא קבע בלי שום בעיות פגישות מהיום למחר ומהרגע לעוד רגע.

מה שמעניין אותי זה אם הוא מגיע לאזור האירוע כדי לראות את הקרבנות שלו מביטים לכל הצדדים ועל השעון – לצחוק עליהם מרחוק, ולהרגיע את ה"נרווים" שמצטברים אצלו.

ומוסיף: "אמנם, כיסינו הרבה מן החובות בתקופה האחרונה, אבל אם מרכז הפועל לא יסייע לנו כספית, זה יקשה בעתיד על תיפקוד הקבוצה". שניהם מאמינים כי הפועל תתגבר לבסוף על קשיים אלו; בונים הרבה על מספר רב של אוהדים שיגיע למשחקי הקבוצה בעונה הבאה וימלא את הקופה.

הפועל משחקת היום בימק"א. עד שיבנה האיצטדיון החדש, אף אחד לא רוצה לשמוע על בלומפילד או כל מגרש חליפי אחר. "אם רוצים להוות גורם בלאומית – אז רק בימק"א", אומר נחמיאס, שחקן הקבוצה, בתקופה האחרונה חימם את הספסל על 8 צהובים במאזנו. שוקו נומדר: "מגרש ימק"א מתלבש עלי כמו כפפת קטיפה על היד".

המשחק הטכני והמחושב הוא מה שמאפיין את הפועל לאורך שנים רבות, מאז תקופת בן־רימוז' ועד היום. "לא מפריע לכם לפתח משחק טכני על מגרש כל כך צר מידות?"

מישל דיין, ה"צ'יף־אינג'ינר" של הקבוצה: "קשה למדי, והיה עדיף אחרת, אבל אנחנו מסתגלים לכל מגרש – ועל ימק"א לא נוותר".

כיום, מתאמנת הקבוצה במיתקן האימונים בקרית־יובל. תנאים מחפירים, וודאי לא תואמים קבוצה לאומית. שייע מתריס: "בתנאים כאלה אפילו חיות לא היו מחזיקות מעמד..." בימק"א אי אפשר להתאמן. האימונים משבשים את המגרש, ביחוד בחורף. נראה, כי מה שיפתור את הבעיה הוא רק אצטדיון חדש. זיסמן, הפטרון, המחזיק גם בתיק הספורט בעיריית ירושלים, אופטימי לגבי החלטתו הקרובה של הבג"ץ בעניין האיצטדיון ומשוכנע כי ראש הממשלה יחתום על המסמך – ויגרום להקמת החלק הארי של המיתקן עד לאוקטובר השנה. אם לא, הוא מבטיח, יארגן מאבק ולחץ ציבורי כבד על הגורמים המעורבים. נכון לעכשיו, חופרים ומיישרים שטחים. המעבר לאיצטדיון יחסוך סכום כסף אדיר לאגודות הירושלמיות, המשלמות סכומי עתק כדמי שימוש במגרש.

תיגבור הקבוצה, גם הוא על הפרק. מדברים על רכישת שלושה שחקנים. עוד לא ברור מי. בין השחקנים בהרכב הנוכחי, היחיד שמדבר על עזיבה הוא שוקו נומדר. הוא חושב לשחק איפושהו בתל־אביב. אם להמשיך בירושלים, אז ברור שרק בהפועל. למה? – "מת", לדבריו על הקהל, ו"הנהלת הקבוצה היא: ציון 10". מישל דיין: "אני בהפועל י-ם בעונה הבאה, עם הלב ועם שתי הרגליים". לבן־הרוש, נחמיאס וכל היתר זה ברור ומובן שנשארים במועדון הירושלמי.

כשמדברים על האוהדים, נזכר זיסמן, הפטרון, שכאשר שייע הגיע לקבוצה, במשחק הראשון הוא אישית מנה 293 אוהדים ביציעים ו־30 כרטיסים בלבד נמכרו... "לך תשווה את זה למשחקים האחרונים. מכרנו אלפי כרטיסים". האוהדים של הפועל היו עם הקבוצה לאורך כל הדרך, בבית ובחוץ. הפועל נתנה להם סיבות טובות לכך. בעונה הבאה יצטרכו להתאמץ קשות כדי שהאוהדים ימשיכו לאהוב אותם כל כך.

שייע, על האוהדים: "עם כל ההערכה אליהם, יש לשמור על ריסטאנס ברור ביניהם לבין הקבוצה.

על הגדר של ימק"א. כך עוקבים הירושלמים אחר משחקיה של הפועל (צילום: רחמים ישראלי)

אסור, כפי שכבר קרה, שהסביבה תכתיב לקבוצה מה לעשות, מי ישחק בשבת? את מי לרכוש העונה? וכו'". השחקנים כולם מאשרים ומסכימים עם דברי המאמן.

ירושלים עלתה ללאומית, והכוונה היא ראשית לתקוע יתד, להתבסס. לא יוצאים בהצהרות יומרניות. ללאומית – היתרונות שלה: אתה בטוס, התקשורת אוהבת אותך הרבה יותר. מצלמים אותך, רואים אותך – אתה אליל. הארצית זה עולם אחר! התקשורת האלקטרונית לא מגלה בה יותר מדי התעניינות, עולם אפור. אתה בארצית? – הסיכויים שלך להגיע לנבחרת לא רבים.

שוקו ודיין: "אין בהתאחדות לכדורגל שום התייחסות לארצית. להיות בליגה זו, משמעו – סיכויים אפסיים לקידום. שיקחו לדוגמא את אנגליה, שם לוקחים שחקנים לנבחרת גם מהליגות הנמוכות ביותר. פה לא תראה אנשים מההתאחדות באים לבחון את רמת השחקנים בליגה הארצית. זוהי תופעה שיש לעקור אותה".

בסך הכל, מסכימים כל השחקנים שלשחק בלאומית זה עולם אחר: יותר פירסום, יותר התייחסות. "אבל, מרגיש דיין, שיהיה ברור שאנחנו לא משחקים בשביל הטלויזיה, אלא קודם כל לקבוצה ולסובב אותה"

במבט לאחור, כולם תמימי דעים ואומרים שהיה ברור להם מתחילת העונה שהיעד הוא הלאומית, ועל פחות מזה לא יתפשרו. אמנם, היו כמה רגעי משבר, אבל בסך הכל, עמדו במשימה בכבוד.

כשאומרים "הפועל ירושלים", וליד זה "רגעי משבר", רבים מייחסים לחסרון שיש בה: שאינה עומדת ברגעי המבחן החשובים והמכריעים, נכנסת ללחץ, מפסיקה לתפקד. שייע מקשיב. הוא שמע את זה כבר כמה פעמים העונה. הוא מתרגז: הו, כמה שהוא שונא לשמוע את זה: "מה לחץ? איזה לחץ? תסתכל על המצב הסופי, התוצאות מדברות בעד עצמן. הבסנו וניצחנו קבוצות. יש לנו יחס שערים מצוין. ירושלים 'שחטה' קבוצות. קיבלנו רביעיה ממכבי תל־אביב בגביע, ואז כולם אמרו: 'זהו, הפועל גמרה', מה גמרה? איזה גמרה? דווקא אחרי ההפסד הזה נתנו שתי הצגות גדולות. לכל קבוצה יש רגעי משבר פה ושם. תסתכל על משחקי החוץ: תמיד פחדו מהם. היום הבינו כולם שאפשר לנצח גם בחוץ, כבר לא פוחדים יותר מהתופעה הזו. כושר גופני? תראה איך החזקנו מעמד בגביע מול 'הסוסים' של כפר סבא. גם כושר משחק מעולה יש. כל הנתונים היום מצביעים על קבוצה גדולה שתיפקדה באופן יוצא מן הכלל".

בעונה הבאה, עורכים התיאורטיקנים חשבונות, יכולים לחיות לא פחות משישה משחקי דרבי בירושלים – בליגה, בגביע, בגביע הטוטו ובפליי־אוף... העליון, כמובן. "יחזרו ימי הדרבי העליזים", אומר יו"ר התאגיד אלי מויאל. בשביל השחקנים, בית"ר, היריבה העירונית המובהקת והמסורתית, היא עתה עוד קבוצה בלאומית, לא שונאים, לא אוהבים, לא פוחדים. "בית"ר", הם אומרים, "יריב ספורטיבי שיש לכבדו".

לגבי דור העתיד, דוגה אומר שאין בעיות. לקבוצה מחלקת נוער עצמאית המנוהלת בידי איציק שנפלר וכן בידי ליאון אוולאי ואלי בן־דוד (בנדה) – שניהם שחקני עבר בקבוצת הבוגרים. "הנוער קצר השנה הצלחה רבה וצעירי הקבוצה עוד 'ידברו' בבוגרים", מסכם דוגה.

בהפועל ירושלים צוחקים כששואלים אותם על פסיכולוגים והיפנוזה. הם לא מאמינים בתופעות הללו. מישהו "זורק": "שייע היה הפסיכולוג הכי טוב שיכול לחיות. בהתלהבות ובאמונה שלו סחף את כולם". שוקו בחיוך: "בהפועל בריאים בראש, לא צריכים פסיכולוגים". ■

מה הם אומרים על עליית הפועל י-ם ללאומית?

אורי מלמיליאן: "תמיד חשבתי שטוב שיהיו שתי קבוצות ירושלמיות בלאומית. אין סיבה לדעתי שהפועל לא תהיה בעונה הבאה בפליי־אוף העליון. אם תולון עשתה זאת – ודאי שהפועל מסוגלת. לדעתי, חלק מהצלחתה צריך לייחס לכך ששיחקה בימק"א. הפועל 'סחבר' לנו העונה את כל הקהל, שיחק אטרקטיבי מאוד. גם אני מיהרתי לראות את הפועל בכל הזדמנות. זה אומר משהו, לא?"

סימיקו (האוהד מס. 1 של בית"ר): "הפועל בלאומית? זה הפרס הגדול ביותר שיכלה בית"ר לקבל. בלי זה, בית"ר היתה מתמוטטת. עלייתם תגרום מתח בין שני המחנות, מה שיכניס סוף סוף מוטיווציה בשחקני בית"ר. ימי הדרבי העליזים יחזרו. זה ודאי יסייע גם לזירוז בניית האיצטדיון. כדי להחזיק מעמד בלאומית יצטרכו חיזוק של 3 שחקנים. אני מאחל להם שיצליחו, שינצחו בהרבה משחקים, אבל שיהיו תמיד במקום אחד מתחתינו..."

עמנואל זיסמן (מחזיק תיק הספורט בעירייה ופטרון הקבוצה): "הם ידברו חזק בלאומית. אני קורא לבית"ר לחזור בה מהחלטתה – ולשחק בעונה הבאה בימק"א. הפועל ובית"ר יחד, יפארו את הכדורגל הירושלמי, ימשכו קהל רב ואני מאמין שגם יבואו מכל הארץ".

שאול סוירי (יו"ר ההתאחדות לכדורגל): "רק טוב יצא מזה. להתאחדות – פיזור רב יותר של קבוצות ממרכז הארץ אל הפריפריה. לירושלמים – רמת הכדורגל בעיר תעלה, יהיה מתח, תהיה תחרותיות עם בית"ר. אני מאחל לעולה החדשה הצלחה לאורך זמן"

אלוף אירופה בגלשני־רוח הלהיב בישראל

כמו כוכב רוק

ברוריה ביגמן

לחובבי ספורט הגלשנים ולאלה החושבים עצמם ל"מקצוענים", בקנה מידה ישראלי כמובן, הדגים אלוף אירופה בגלשני רוח, ההולנדי מרסל וונדרסואט, בן 26, מה באמת אפשר לבצע עם הגלשן.

האלוף עשה בישראל כאורחו של השייט הוותיק צביקה הנדלר וזכה, כמובן, בבכורה באליפות הבין־לאומית הפתוחה של ישראל בגלשני רוח, שנערכה לא מכבר. בשבועיים שהיה כאן, ריתק בביצועיו אלפי אוהדי מיפרש. לא הסתפק בהדגמות בים, גם קיים כמה הרצאות עם סרטי וידאו. חרש את חופי הארץ ובשש תצוגות לאורך חופינו הפגין את הטריקים שלו, שכללו קפיצות באוויר. סביבו התכנסו מאות מתעניינים, כאילו היה כוכב רוק.

האלוף האירופי חזר לביתו שבהולנד לשבוע אימונים לקראת תחרות גדולה באנגליה, שהזוכה בפרס הראשון בה יקבל פרס כספי של 25 אלף דולרים. בעוד כשלושה שבועות שוב יהיה כאן, באליפות העולם בגלשני רוח שתתקיים בחיפה.

ספורט נופש וים

קיץ 88 – תוכנית התחרויות של התאחדות גולשי הגלים בישראל

עונת הקיץ עומדת בפתח, אלפי גולשים מתחילים לנהור לחופי תגלישה מאשקלון בדרום ועד נהריה בצפון.

"צפוי לנו קיץ חם מאוד" – אומר החזאי. הקיץ לא יהיה חם מדי, הווה אומר: לחץ ברומטרי נמוך ו"סוולים" טובים מכיוון אירופה.

התאחדות גולשי הגלים בישראל מתכננת לקיץ את התחרויות הבאות:

א. אליפות נתניה הפתוחה – החוף הצפוני – ביוני.
ב. פסטיבל אשדוד – חוף לידו – ביולי.
ג. גמר 88 ת"א – חוף הילטון – באוגוסט.

כן צפויים 8 ערבי גלישה במועדון הסינרמה, בימי חמישי, בחודשים יולי – אוגוסט. כניסה חופשית לכל חברי ארגון הגלישה.

בחודש יולי תיערך אליפות ישראל בסקטבורד. ניתן לקבל פרטים במשרדי הארגון – דיזנגוף-סנטר 50, ת"א, טל: 03-204664.

"חם מקתנוף" – אלוף העולם בגלישה לשנת 87/88 הוא דמיין הרדמן; בן 20, מאוסטרליה. הרדמן היה אלוף העולם לנוער בשנת 1984

★ ארגון גולשי הגלים מתכנן לערוך בקיץ 89 את אליפות העולם בישראל. בשלב זה נושא התחרות העולמית הוא בשלבי תכנון עם חברת "גוזי".
שיהיה לכם קיץ גלי.

אלוף העולם לשנת 87/88 דמיין הרדמן

מסיכות אופטיות

קיימים צוללים בעלי בעיות אופטיות. ניתן לפתור בעייה זו ע"י רכישת מסיכה עם עדשות אופטיות, אך ללא צילינדרים. ישנם מס' סוגים של מסיכות, וכן מסיכות מחומרים שונים כגון: סיליקון, גומי ומטל פלקס. את העדשות למסיכות ניתן להשיג בהפרשים של כל 1/2 מספר.

קורס צלילה

מועדון הצלילה אקוה-ספורט נוסד לפני 27 שנים והוא הגדול והוותיק בארץ. קורסי צלילה למתחילים נפתחים מידי-יום שני ונמשכים במשך ששה ימים עד יום שבת בצהריים. לאחר גמר הקורס, יהיה על הצולל לבצע עשר צלילות הסמכה, ורק אז יוסמך ל"צולל מוסמך" (דרגת 2 כוכבים). למשתתפי הקורס אפשרות לינה במקום בתנאי אכסניה.

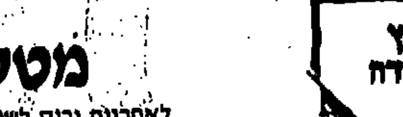
לאלו החוששים או חושבים "זה לא בשבילי", אקוה-ספורט מציעה צלילת הכרות, שהיא חוויה בפני עצמה – זה בטח יעזור לכם לעשות החלטה – אני בעד צלילה!!!

מחיר הקורס – 352.- ש"ח, כל צלילת הסמכה – 32.- ש"ח וצלילת הכרות – 58 ש"ח.

★ כל הנרשם לקורס, ומביא מודעת פרסום ממדור זה יזכה להנחה של אקוה-ספורט. טלפון להרשמה: 059-71601, 059-74877, 059-72788.

מטל פלקס

לאחרונה נכנס לשוק חומר חדש ממנו מייצרים מסיכות צלילה ופיות לשנורקלים. החומר החדש אינו נופל באיכותו מהסיליקון הידוע, אך זול יותר ממנו, וכמו כן במסיפת מטל פלקס לא קיימת בעיית האדים על הזכוכית כמו במסיכות הסיליקון.

מרכז השעון השוויצרי – לצלול עמוק ובבטחה

מהו הדבר החשוב ביותר בצלילה-ספורטיבית ומקצועית? הבטחון! הצולל חייב להיות משוכנע ב-100 אחוז כי הנתונים הטכניים על פיהם הוא פועל ומכוון את מעשיו הינם אמינים, מדוקים וללא-פשרות – בכך תלויים, לפעמים, חייו.

אחד האביזרים החשובים ביותר בתחום הצלילה הינו השעון. קשה להגזים בתרומתו של שעון אמין לבטיחות הצלילה. וכל צולל וצוללן מתחיל יודעים זאת מהרגע הראשון.

במרכז השעון השוויצרי (הסוכן הבלעדי של שעוני ROLEX ו-TUDOR בארץ) יודעים זאת, הם גם יספרו לך בפרוטרוט על הפטנט הבינלאומי של רולקס – ה-OYSTER (צדפת הפנינה). עקרון ה-OYSTER, המצוי רק בשעוני ROLEX ו-TUDOR מונע כל אפשרות של חדירת מים אי לכלוך לתוך השעון (זאת, בנוסף לאמינות הטכנית העליונה של שעונים אלה) וכך נשמרת פעולתו התקינה. שעוני ROLEX ו-TUDOR נבדקים ב-162 מבחני סבולת (בתנאים מחמירים במיוחד) ורק לאחר שנמצאו כשירים הם מוחתמים בסימן מיוחד SUBMARINER המאשר את התאמתם לצלילה.

היום, כשכמויות גדולות של שעונים מהמזרח הרחוק מציפות את השוק והצוללן טובע בים השעונים שאמינותם אינה ברורה – חשוב יותר מתמיד לבחור בשעונים הבאים מהחברה המפורסמת ביותר בעולם – ROLEX

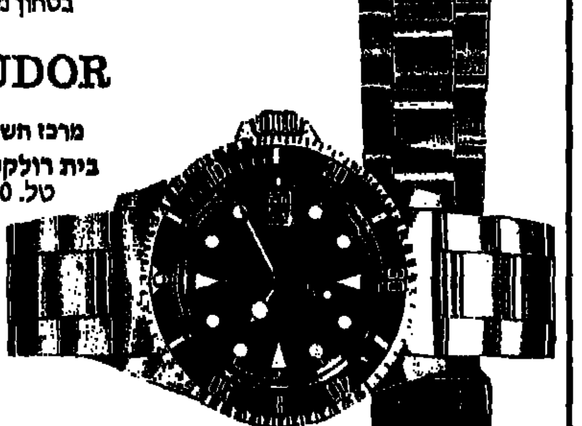
מנועים

מכירתם של מנועים לסירות מתחלקת בצורה הבאה; כ-60% מהמנועים נמכרים "למקצוענים שבחבורה" כגון: צוללנים, מועדוני ים וכו', ואילו השאר נמכר לקהל הרחב המורכב ברובו מאנשים הרוכשים מנועים לכלי שיט קטנים. חלק אחר רוכש מנועים לחדוש הסירות או לשיפוצן לקיים גם חלק נוסף, קטן, הרוכש מנועים לסירות מרוץ.

אביזרים לכלי שיט המסווגים לפי אביזרי בטיחות ואביזרי הנעה נרכשים אף הם ע"י כל אדם בעל כלי שיט. המנועים הפופולאריים הנפוצים בשוק הם: מנועים אמריקאים ומנועים יפניים. יש לציין, כי המנועים האמריקאיים כגון: אבן רוד וג'ונסון הם המובילים בשוק העולמי בגלל איכותם ומחירם. בארץ קיימים חמשה יצרנים העוסקים בייצור כלי שיט. ולבסוף ניתן לציין, כי בשנה קיים גידול של מאה עד מאה וחמשים אנשים חדשים הרוכשים כלי שיט.

10 ימים לאירוע השנה

בעוד עשרה ימים, ב־5 ביוני בשעה 4 אחה"צ, ייערך בקאנטרי קלאב "נפשונית" שבקרית בן־גוריון בחולון, הטקס הראשון מסוגו של הענקת הפרסים לאלופות המחוזות השונים בליגה לילדים (בנים ובנות).

לצורך ארגון האירוע חברו יחד "מעריב", חברת "טל־גל" יבואני "ספולדינג" ו"נפשונית", הקאנטרי קלאב בסגנון אחר.

תוכנית הטקס כוללת משחק ראווה בין שתיים מקבוצות העי־לית בליגת הילדים וכן הענקת הפרסים המיוחדים והפתעות.

הפועל ערד. עומדים, מימין: נתן וטרסקו (מאמן), גדי רויטמן, פיני בן מויאל, אסף ועקנין, צבר ענבר, ניסן בן תמו, שי בר, נועם בוסידן, מאור קרנציס. כורעים: כפיר עדה, שריאל נון, נצר איתן, יואב סופר, איתי לקסר, דני מלאכי, גיא אדירי.

מכבי אלופה בירושלים

ניצחה במשחק שלישי מכריע את הפועל גולן ■ צבר ראשל"צ איבדה ברגע האחרון את הבכורה במחוז ת"א א'

צבי גלפרין

זה קרה בליגת הילדים במחוז ירושלים: משחק שלישי הכריע את גורל האליפות. מכבי המקומית ניצחה בו את הפועל גולן 60–45. בעונה הרגילה ניצחה כל קבוצה את יריבתה באותו הפרש, 17 נקודות (!).

● מכבי צבר ראשל"צ, שהיתה בטוחה בזכייתה באליפות מחוז ת"א א' (לאחר שניצחה את מכבי ת"א, בת"א), הפסידה אחר כך בשני משחקים רצופים להוד השרון 59–48 ולקבוצת התחתית של מכבי רעננה 54–56. ההפסדים הללו עלו לה בכתר. באותו מחוז הפסידה מכבי דרום ת"א להפועל ברוש חולון 51–48.

● מקרה נדיר אחר אירע בליגת הילדות, כאשר הפועל שדות ים ממחוז חיפה, הוכתרה כאלופה בהקדימה את יפעת רק תודות לשתי בנקודות־סלים: 26–47 לעומת 41–22).

● א'פרופו, ילדות: בגמר גביע המדינה זכתה קבוצת הפועל עפולה, סגנית מחוז עמקים, כשגברה בגמר על אליצור סלע ראשל"צ, האלופה המיועדת של מחוז דרום 55–45.

תוצאות נוספות, כפי שקיבלנו מאיגוד הכדורסל:

● גליל עליון: הגושרים – דפנה 40–36, נאות מרדכי – שדה נחמיה 61–28.

● צפון: אליצור צפת – יסוד המעלה 38–21, מרום גליל – הפועל צפת 44–32, חולתא – ראש פינה 56–29, הפועל צפת – יסוד המעלה 52–26.

● עמק הירדן: דגניה ב' – אשדות יעקב 51–39, רמות גולן – גוש חיספין 61–59.

● בית שאן: גבע – בית השיטה 44–41, עין חרוד איחוד – שדה אליהו 60–54, קישון יזרעאל – בקעת בית שאן 29–28, יזרעאל עפולה – צעירי שדה אליהו 72–14, ניר דוד – גבע 54–41.

● עמקים: מגידו שמריה – קישון העמק 53–31, נצרת עלית – נהלל 51–16, עוגר עפולה – נהלל 42–40, קישון העמק – עוגר עפולה 41–37, יפעת – יקנעם 53–42, דברת – נהלל 52–42.

● מערב: הפועל נהריה – בני נהריה 69–38, מכבי כרמיאל – קרית ים צפון 44–36, נהריה – כפר יאסיף 89–30, אליצור עכו – בני נהריה 58–46, בני נהריה – כפר יאסיף 55–52, אליצור עכו – כפר יאסיף 42–40.

● חיפה: יגאל חיפה – עירוני מוצקין 61–53, קרית ביאליק – עירוני מוצקין 61–28, קרית ביאליק – צור שלום 72–23, יגאל חיפה – חיים חיפה 76–15, עירוני מוצקין – חיפה/כפר גלים 65–36, קרית ים – קרית שמואל 55–33, צור שלום – חיים חיפה 47–21.

● מזרח: פרדס חנה – גבעת אולגה 55–25, גן שמואל – מעגן מיכאל 72–25.

● שומרון: מגל – יהודה חורה 31–19.

● נתניה: קובה נתניה – כפר חיים 57–27.

● פ"ת: הפועל הרצליה – צעירי רמת השרון 47–34, הפועל פ"ת – מודיעים 51–35, גבעת השלושה – צעירי רמת השרון 47–36, הפועל הרצליה – הדס גבעתיים 55–30, אליאנס – כלנית הוד השרון 43–40.

● דן: בית"ר ת"א – סער ר"ג 54–11, בית"ר ת"א – בני הרצליה 59–40, בית"ר ר"ג – בני הרצליה 38–37, מכבי רמת אביב – בני הרצליה 44–40, אליצור בני ברק – רמת ישראל 55–34, מכבי רמת אביב – מכבי פ"ת 46–6, תפוח קרית אונו – מכבי בת ים 43–11, מכבי פ"ת – מכבי ר"ג 32–30.

● ת"א א': ברוש גבעתיים – אשכול פ"ת 43–41, ברוש חולון – הוד השרון 68–52, אשכול פ"ת – מכבי רעננה 48–34, דרום ת"א – מכבי ר"ג 60–38, צבר ראשל"צ – א.ס. רמה"ש 64–30, דרום ת"א – מכבי רעננה 58–32, ברוש חולון – דני רמה"ש 49–40, צבר ראשל"צ – אליצור בת ים 55–22, ברוש חולון – בני יהודה 61–42, אשכול פ"ת – רמלה 60–47.

● ת"א ב': אתרוג גבעתיים – ארז רמה"ש 44–43, דרום בת ים – אתרוג גבעתיים 66–53, הדס חולון – דרום בת ים 52–49, דרום בת ים – הפועל ת"א 41–40, ערן פ"ת – נרקיס הוד השרון 40–35, מרכז רעננה – נרקיס הוד השרון 72–42, ערן פ"ת – מכבי ת"א 78–33, ערן פ"ת – נוה דוד רמלה 66–49, ערן פ"ת – שלום ר"ג 41–40, ערן פ"ת – הדס חולון 55–41, ארז רמה"ש – הדס חולון 50–22.

● שפלה: אלון גבעתיים – צפון ת"א 66–30, תל כביר – נוה גולן 65–51, צפון ר"ג – תל כביר 53–41.

● מרכז: חרוב חולון – יהוד 37–9, רמת אפעל – יהוד 33–9, ניצן ראשל"צ – לוד 60–26, צפון בת ים – מרכז ת"א 57–12.

● שורק: נס ציונה – גבעת ברנר 71–35, נען – מכבי רחובות 48–46.

● ירושלים: הפועל ים – מטה יהודה 63–56, גולן – מטה יהודה 89–25, רימון – מטה יהודה 56–42.

● דרום א': אליצור יבנה – אליצור אשקלון 53–51, א.ס. אשקלון – אליצור אשקלון 50–34, א.ס. אשקלון – הפועל אשדוד 45–34, אשדוד – כוכב מיכאל 80–34, אליצור אשקלון – באר טוביה 42–36, גדרות – גדרה 45–34, אליצור יבנה – בילו גדרה 70–33, מכבי גדרה – בילו גדרה 51–13.

● דרום ב': עירוני ק. גת – אשכול צפון 56–55, בניש משמר הנגב – בארי 74–10, גת – משמר הנגב 44–43.

● נגב: אשכול – תמר ערד 53–17, הפועל ב"ש – תמר ערד 65–29, חצרים – ערד 45–35, עומר עומרים – עומר 92–36, חבל אילות – חצרים 57–24, תמר ערד – רמת הנגב 40–37, חבל אילות – מכבי ב"ש 47–37, מכבי ב"ש – עומר 54–42, עומר עומרים – מכבי ב"ש 66–29, רימונה – רמת הנגב 61–20, רביבים – רמת חנגב 45–42, רימונה – עומר 76–33, הפועל ב"ש – חבל אילות 48–39, תמר ערד – עומר 71–65, אשכול – רמת הנגב 68–18, הפועל ב"ש – רמת הנגב 77–20, חצרים – רמת הנגב 43–37, הפועל ב"ש – רביבים 47–44, רביבים – חצרים 37–36, עומר עומרים – ערד 56–30, עומר עומרים – רימונה 64–34, חבל אילות – עומר עומרים 50–43, חבל אילות – עומר 73–27, תמר ערד – עומר 71–65, מכבי ב"ש – עומר 54–42. ■

המנהיג

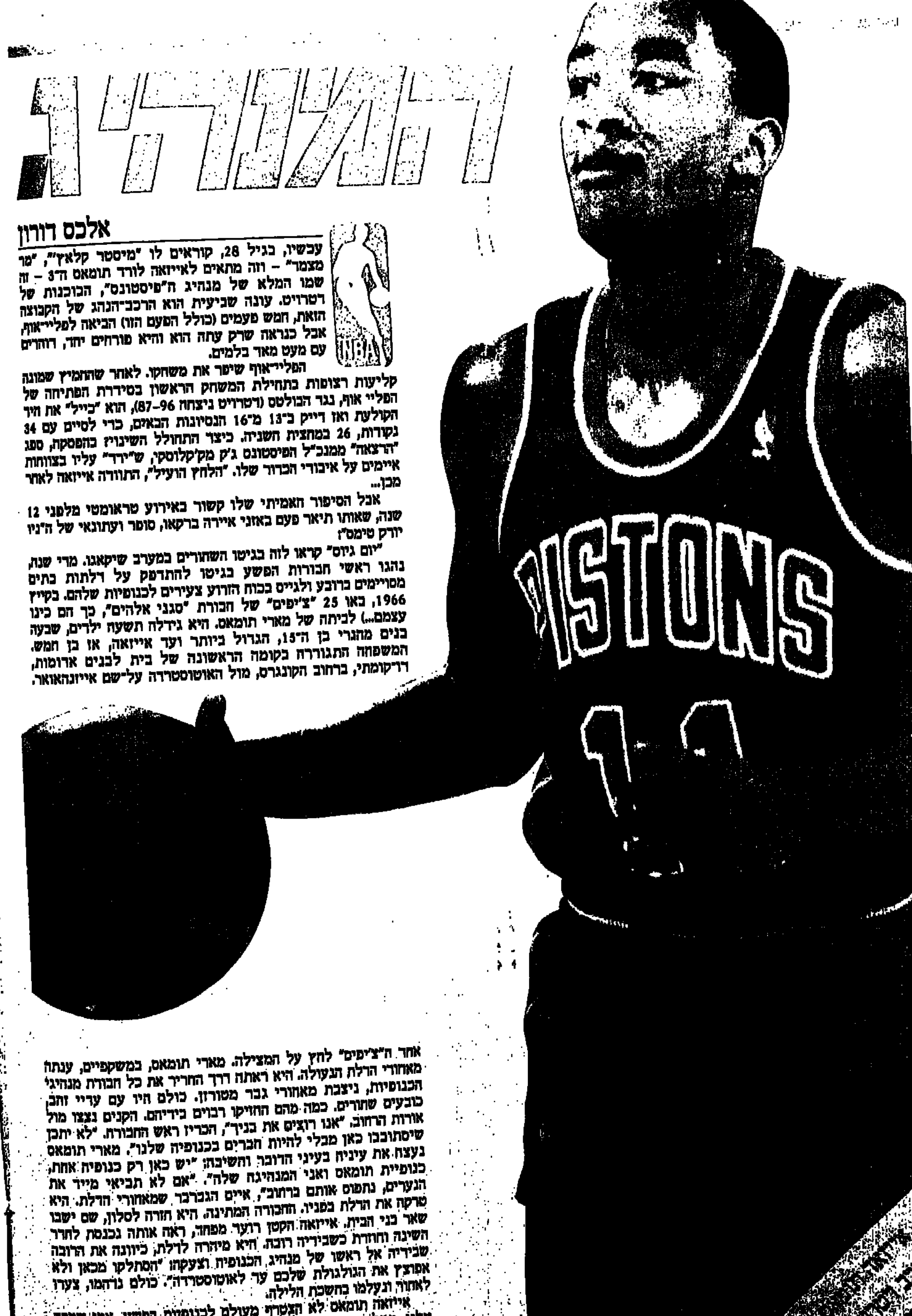
אלכס דורון

עכשיו, בגיל 28, קוראים לו "מיסטר קלאץ'", "מר מצמר" – וזה מתאים לאייזאה לורד תומאס הי־3 – זה שמו המלא של מנהיג ה"פיסטונס", הכוכבות של דטרויט. עונה שביעית הוא הרכב־הנהג של הקבוצה הזאת, חמש פעמים (כולל הפעם הזו) הביאה לפליי־אוף, אבל כנראה שרק עתה הוא והיא פורחים יחד, דוהרים עם מעט מאד בלמים.

הפליי־אוף שיפר את משחקו. לאחר שהחמיץ שמונה קליעות רצופות בתחילת המשחק הראשון בסידרת הפתיחה של הפליי אוף, נגד הבולטס (דטרויט ניצחה 96–87), הוא "כייל" את חיך הקולעת ואז דייק ב־13 מ־16 הנסיונות הבאים, כדי לסיים עם 34 נקודות, 26 במחצית השניה. כיצד התחולל השינוי? בהפסקה, ספג "הרצאה" ממנכ"ל הפיסטונס ג'ק מק'קלוסקי, ש"ירד" עליו בצווחות איימים על איבורי הכדור שלו. "הלחץ הועיל", התוודה אייזאה לאחר מכן...

אבל הסיפור האמיתי שלו קשור באירוע טראומטי מלפני 12 שנה, שאותו תיאר פעם באזני איירה ברקאו, סופר ועתונאי של ה"ניו יורק טימס":

"יום גיוס" קראו לזה בגיטו השחורים במערב שיקאגו. מדי שנה, נהגו ראשי חבורות הפשע בגיטו להתדפק על דלתות בתים מסויימים ברובע ולגייס בכוח הזרוע צעירים לכנופיות שלהם. בקייץ 1966, באו 25 "צ'יפים" של חבורת "סגני אלהים", כך הם כינו עצמם...) לביתה של מארי תומאס. היא גידלה תשעה ילדים, שבעה בנים מהגרי בן ה־15, הגדול ביותר ועד אייזאה, אז בן חמש. המשפחה התגוררה בקומה הראשונה של בית לבנים ארומות, דו־קומתי, ברחוב הקונגרס, מול האוטוסטרדה על־שם אייזנהאואר.

אחד ה"צ'יפים" לחץ על המצילה. מארי תומאס, במשקפיים, ענתה מאחורי הדלת הנעולה. היא ראתה דרך החריר את כל חבורת מנהיגי הכנופיות, ניצבת מאחורי גבר מטורזן. כולם היו עם עדיי זהב, כובעים שחורים. כמה מהם החזיקו רובים בידיהם. הקנים נצצו מול אורות הרחוב. "אנו רוצים את בניך", הכריז ראש החבורה. "לא יתכן שיסתובבו כאן מבלי להיות חברים בכנופיה שלנו". מארי תומאס נעצה את עיניה בעיני הדובר והשיבה: "יש כאן רק כנופיה אחת, כנופיית תומאס ואני המנהיגה שלה". "אם לא תביאי מייד את הנערים, נתפוס אותם ברחוב", איים הגברבר שמאחורי הדלת. היא טרקה את הדלת בפניו. החבורה המתינה. היא חזרה לסלון, שם ישבו שאר בני הבית. אייזאה הקטן רועד מפחד, ראה אותה נכנסת לחדר השינה וחוזרת כשבידיה רובה. היא מיהרה לדלת, כיוונה את הרובה שבידיה אל ראשו של מנהיג הכנופיה וצעקה: "הסתלקו מכאן ולא אפוצץ את הגולגולת שלכם עד לאוטוסטרדה". כולם נרתעו, צעדו לאחור ונעלמו בחשכת הלילה.

אייזאה תומאס לא הצטרף מעולם לכנופיות הפשע. אמו שמרה עליו מכל משמר שלא ייתפס לחיי רחוב, לסמים, לשיכרות, לגניבות, למעשי רצח ופשע. אלא שמארי תומאס לא הצליחה למנוע משני אחיו להתמכר להרואין, לבלות בכלא. אחד מהם אף נעשה מנהיג כנופיה אלימה. אייזאה נעשה מנהיג מסוג אחר... ■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

אירופה, אוסטרליה וכל השאר

כשלושה חודשים לאחר שהכדורגל האוסטרלי הנחיל מפלה לכדורגל הישראלי במכתנים למשחקים האולימפיים בסיאול, חוזר אלינו הכדורגל האוסטרלי. לא ממש, אלא דרך טופס הטוטו. כבר השבוע מופיעים בנוסף למשחקי הפליי־אוף העליון, שישה משחקים מהליגה הראשונה של דרום אוסטרליה.

מסגרת זו (אוסטרליה + פליי־אוף) תהיה בשבועיים הקרובים. עם סיום הליגות שלנו תצטרף היבשת הקרובה – אירופה – ליבשת הרחוקה, אוסטרליה. במשך שבועיים ישולבו, בנוסף למשחקי הליגות האוסטרליות, גם משחקים מאליפות אירופה לאומות. 2 משחקים במחזור במחזור 41 (11.6), וארבעה משחקים במחזור 42.

תחזית למחזור 39 בטוטו

1. צפרירים חולון – בית"ר ת"א. מה יהיה עם חולון? מאוד יפה שעלו לגמר־רגל העליון, אבל מה עם איזה ניצחון? עד כה השיגו תיקו בלי־בר. אולי השבת. 1 במשחק הראשון.

2. הפועל ת"א – הפועל באר־שבע. מי שחושב שסיפור האליפות ייגמר כבר השבת, שייסמן 1. מי שחושב, כמונו, שלבאר־שבע קבוצה מצוינת, שהמתח יישאר עד לסיבוב האחרון ושהפועל ת"א לא הפסידה כבר 10 מחזורים – שיסמן X, 2.

3. מכבי נתניה – הפועל פ"ת. כמו שהבנתם שמהמשחק הקודם, אנחנו צופים למתח בטבלה עד הסיבוב האחרון. אחד בתנאים לכך, הוא שנתניה לא תפסיד. 1, X.

4. שמשון – הפועל כפ"ס. משחק קשה לניחוש. שמשון מתכוננת לחצי גמר הגביע, אבל משחקת תמיד טוב. כפ"ס הראתה בשבת שהיא יודעת לשחק, ושתשחק עד סוף העונה. משולש ראשון בטופס.

5. הפועל יהוד – הפועל ר"ג. יהוד קיבלה רביעיה מטבריה בשבת שעברה, אבל במצב הרוח שטבריה נתונה, היא היתה עושה זאת גם לנאפולי... מול ר"ג תסיים יהוד בתיקו.

6. הפועל ירושלים – מכבי שעריים. לפני שלושה שבועות כתבנו שירושלים כבר בלאומית. עברו 2 משחקים ללא ניצחון, והנקודה החסרה אינה מגיעה. השבת זה יבוא. ניצחון לירושלים ו־1 בטוטו.

7. הפועל חיפה – מכבי יבנה. הפועל חיפה נפרדת השבת ממגרשה הביתי. האורחת, יבנה, ניצחה בשבת שעברה את הפועל ירושלים, וההרכב הצעיר שלה טרם הפסיד במשחקי הגמר־רגל. פחות ממשולש לא מספיק.

8. הפועל טבריה – הפועל חדרה. המשחק הכי בטוח בטופס. כמו שכתבנו במשחק 5, טבריה תנצח כל יריב עד לסוף הליגה. השאלה רק אם זה יספיק.

9. קמבלטאון – פולניה. המשחק הראשון מאוסטרליה. פולניה ניצחה בשבת את המובילה קרואטיה, ויצאה בתיקו נגד האלופה, הלאס, לפני שבועיים. כנראה שהיא בכושר ולא תפסיד. 2–2 בשנה שעברה, ר־X, 2 השבת בטוטו.

10. קראוטיה – קמבארלאנד. מובילת הליגה כבר לא ניצחה שבועיים. משהו חורק כנראה בקבוצה, ולכן נרשום משולש. 2–3 לקרואטיה בשנה שעברה.

11. הלאס – מורבורי. האלופה מארחת את העולה החדשה לליגה, שאחרי סיבוב שלם עדיין במקום האחרון. לא צריך לחפש הפתעות גדולות מדי – 1.

12. פרת־הילס – ליון גריינג'. אשתקד ניצחה ליון 1–0. השנה שתי הקבוצות ממוקמות זו ליד זו בטבלה, עם הישגים דומים מאוד. משלוש.

13. סאליסבורי – ארלאייד. סגנית האלופה, סאליסבורי, מאחרת את העולה השניה לליגה, שמרוחקת נקודה מהפיסגה. הביתיים לא הפסידו שבועיים לאורחים. ניצחון והפסד. 1, X מספיק.

14. וודביל – בירקאלה. האורחים זו קבוצה טורנס, שהתאחדה עם קבוצה מהליגה השלישית, ובינתיים היא בצמרת. וודביל, אחרי שתי תוצאות תיקו רצופות, תנצח או תפסיד. 1, 2 במשחק האחרון.

הליגה הלאומית
גמר רגל־עליון
(לאחר 31 משחקים)

1.	הפועל ת"א	22–39	60
2.	מכבי נתניה	33–53	56
3.	באר־שבע	19–31	51
4.	שמשון	31–34	47
5.	כפר־סבא	29–33	45
6.	הפועל פ"ת	39–44	43
7.	בית"ר ת"א	35–38	40
8.	צפרירים	34–28	34

הליגה הארצית
גמר־רגל עליון
(לאחר 31 משחקים)

1.	הפועל י"ם	32–58	65
2.	הפועל חיפה	20–32	62
3.	הפועל טבריה	42–65	60
4.	מכבי יבנה	29–36	52
5.	הפועל חדרה	40–49	44
6.	שעריים	41–40	43
7.	הפועל ר"ג	32–30	41
8.	הפועל יהוד	50–40	33

דרום אוסטרליה
(ליגה ראשונה)
(לאחר 10 משחקים)

1.	קרואטיה	7–15	13
2.	הלאס	14–20	[illegible]
3.	ביהקאלה	7–10	13
4.	קמבלטאון	12–12	12
5.	ארלאיד	12–16	10
6.	סאליסבורי	12–10	10
7.	פולניה	16–17	9
8.	קמבולנד	14–14	9
9.	ליון גריינג'	16–17	8
10.	פרת־הילס	13–9	8
11.	וודביל	20–9	8
12.	מודבורי	[illegible]	[illegible]

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1	X		
2	X		
3		X	
4			X
5		X	
6	X		X
7	X	X	
8	X		
9		X	
10	X		X
11		X	
12	X	X	
13		X	
14		X	

שלשות –, כפולים 4, טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1			X
2		X	X
3		X	X
4	X	X	
5	X		
6			X
7	X		X
8	X	X	
9			X
10	X		
11		X	
12		X	X
13		X	
14	X		

שלשות –, כפולים 6, טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1		X	
2	X	X	
3	X	X	
4			X
5	X	X	
6	X	X	
7	X		
8	X	X	
9	X		X
10	X		
11	X	X	
12	X		
13			X
14	X		X

שלשות –, כפולים 8, טורים 256

לעשירים

	1	x	2
1	X	X	X
2	X	X	X
3	X	X	X
4		X	
5		X	
6	X		
7	X		X
8	X		
9			X
10	X		
11	X		
12	X	X	
13	X		X
14		X	X

שלשות 3, כפולים 4, טורים 432

שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X		
2		X	X
3	X	X	
4	X	X	X
5		X	
6	X		
7	X	X	X
8	X		
9		X	X
10	X	X	X
11	X		
12	X	X	X
13	X	X	
14	X		X

שלשות 4, כפולים 5, טורים מלא 2592, טורים בשיטה המצומצמת 324

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2
3	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x
4	2	x	1	2	x	1	2	x	1
5	x	x	x	x	x	x	x	x	x
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	x	1	2	1	2	x	2	x	1
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2
10	1	2	x	x	1	2	2	x	1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	2	2	2	x	x	x	1	1	1
13	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x
14	12	12	12	12	12	12	12	12	12

מאיר גרינברג
האחראי על המחשבים

דני נוימן יועץ ארגוני

קבוצת הקט־רגל של הסנה. עומדים מימין: שמעון ראלי, ראובן יוחנן, ברוך נשר, יצחק ביטון. כורעים: יעקב צמח, שמואל יוחנן, גבריאל דוידי.

גביעים לאלופים

הוענקו הגביעים למנצחי הטורנירים הארציים ■ בל"ל, השמירה וקאנטרי־קלאב ת"א הצטיינו ■ היכונו להשתלמות מאמנים מיוחדת למקומות עבודה

רועי בן־נתן

בטכס רב־רושם שנערך במכון וינגייט בנוכחות צמרת הוועד הפועל של ההסתדרות בראשותו של המזכ"ל ישראל קיסר, חיים הברפלד ויעקב ישי, ראשי מרכז הפועל, יושבי ראש הנהלות וועדות ומאות ספורטאים, חולקו הפרסים לקבוצות המנצחות באירועי הגביעים הארציים בחמישה ענפי ספורט.

● בכדורסל ניצחה בגמר חברת השמירה ת"א את חברת החשמל ת"א 40–46 במשחק מתוח.

● בקט־רגל זכתה נבחרת בנק לאומי ת"א בנצחון על "מכתשים" 0–3, בהציגה משחק מבריק.

● בכדורסל נשים ניצחו בנות הקאנטרי קלאב ת"א את חברת בזק ת"א, 23–35 במשחק מעניין.

● בכדורגל זכתה נבחרת חברת החשמל אשדוד בנצחון 1–4 על פרו־טארום.

● בכדורעף ניצחו מילואות את געל שריד 1–3. קבוצת עירית ת"א בכדורגל זכתה בגביע ההגינות.

במסגרת התחרויות על הגביעים הארציים למקומות עבודה, שמאורגנות בידי המחלקה לספורט במקומות עבודה במרכז הפועל, בניהולו של אבנר הוברמן, השתתפו השנה 86 קבוצות.

לאחר הטכס הוקרן סרט וידיאו ענק על הספורטיאדה הבינלאומית הראשונה, שהתקיימה במאי 1987 באילת. הסרט זכה לשבחים רבים.

היה זה אירוע מלבב ורק חתום הכבד, חעיק על הבאים.

משחקי השחמט בליגה למקומות עבודה של הפועל במחוז ת"א הסתיימו ואז התברר שבנק לאומי זכה בבכורה כשצבר 17 נקודות והקדים את חברת הסנה 16 נקודות ותע"ש ת"א 13. השנה, שלא כבשנים עברו כשהתעשיה האווירית היא ששלטה בצורה ברורה, נקבעה האלופה רק במחזור המשחקים האחרון.

האליפות כולה נוהלה בהצלחה רבה בידי ולדי ויסמן ושפט בה אמן השחמט ישראל גלפר.

מרכז הפועל, המחלקה הארצית למקומות עבודה, בשיתוף עם הפועל מחוז ת"א, ייקיימו השתלמות למאמנים בענפי הכדורגל והכדורסל, במיוחד למקומות עבודה. ההשתלמות תהיה מטעם בית־הספר למאמנים במכון וינגייט ותאורגן בבית הארחה שבקיבוץ שפיים בין התאריכים 8.6.88 – 10.6.88.

ההשתלמות תכלול נושאים מעשיים ותיאורטיים בתורת האימון ותועבר בידי אנשי מקצוע ידועים כרוני לידור (כדורסל) ואשר מסינג (כדורגל). מספר המקומות מוגבל.

פרטים והרשמה במרכז הפועל בת"א, טל. 5613322.

מאגר אינפורמציה

המחלקה לספורט במקומות עבודה של הפועל במחוז ת"א, נעזרים בכמה גורמי חוץ, שנותנים ציביון מיוחד לסדרים החדשים במחלקה. אחד מהם הוא חברת מ.ג. מחשבים, שמנפיקה את כרטיסי השחקנים בענפים השונים ומדפיסה את תכניות המשחקים והטבלות. בעזרת נתונים אלו, שיש בידינו מהתאחדויות הספורט השונות, יש לנו מאגר אינפורמציה שכל־כך חסר בעבר.

מאיר גרינברג (בתמונה) הוא בעליה ומנהלה של החברה ומי שמכיר אותו וצוות עוזריו, רן בנו ואבישג הכל־יכולה, יודע שעד שהעבודה לא תתבצע על הצד הטוב ביותר, הם לא ינוחו ולא ישקטו בחברה.

עזרה מגורם נוסף במחלקה אנו מקבלים מדני נוימן (בתמונה), יועץ ארגוני ובוגר אוניברסיטת חיפה בפסיכולוגיה, בעל תואר שני מבוסטון, ארה"ב. הוא היה פסיכולוג שרח בצה"ל וכיום מרצה בכיר בקורס למינהל ספורט במכון וינגייט ויועץ ארגוני ומנחה סדנאות והשתלמויות לארגונים ומפעלים שונים ברחבי הארץ. ■

לילדים
עורכת: בת דורה · 26 במאי 1988 · גראפיקה: לוסי קומיר
י' בסיון תשמ"ח גליון 367

שלום שלום

נדמה היה לי כי התודעה של זהירות בדרכים חדרה כבר לכל ילד וילד. אך כאשר אני שומע בכל יום ששי את סכום נפגעי תאונות הדרכים אני נחרד מחדש:

אין יום בו אין נפגעים מתאונות דרכים – הרוגים, פצועים ופגיעה ברכוש. בכל יום יש גם ילדים נפגעים – ילדים נהרגים, ילדים נפצעים, ילדים שנעשו נכים לכל ימי חייהם, וילדים סובלים סבל וכאבים איומים.

וכל זה בגלל טעות קטנטנת, שקול מטעה בן שניה במעבר חציה, במשחק על־יד הכביש, בחציית כביש בין שתי מכוניות ועוד.

על כל ילדה וילד להחליט כי גם בלכתו ברגל, גם במשחקים הוא הופך לנהג קטן, וכנהג – עליו להסתכל לכל הצדדים, לסמתין כשמכונית מתקרבת, והעקר העקר – לזכר כי המכונית משמשת מכשיר נפלא לנסיעה, אך אם לא נזהרים – המכונית הופכת לרוצחת.

נשתדל לא להיות טרף למכוניות בכבישים.

עמוס בר

צילום ראובן קסטרו.

נכון שאני יפה?

הקו הישר

וסיתי למצא את הסוף
בו מסתים הקו הישר
אך לא הגעתי אפלו לגוף
שבו הוא נגמר.

נסיתי לקרע צורתו
אך הוא שלם נשאר
לעקם את גזרתו
והוא המשיך דהר,
זרעתי נקודות מספר
לאורך קו ישר
אך הנקוד ללא סמן
אט אט נשה,
זרעתי על פניו את המעגל
אך זה רק התגלגל
ומעליו נפל.

נסיתי אותו לכלא בין שני קוים
ושלשתם התפצלו לכוונים,
נסיתי לדלג ולמשיג
אך הפס הותיר אותי אחרון
נסיתי את המתח להפיג
וזרעתי לו דלתון
משלש הבאתי גם
ומלבן בינם

והוא בלי כל חשבון
התרחק פתאם.
נסיתי למצא את הסוף
בו מסתים הקו הישר
אך לא הגעתי אפלו לגוף
שבו הוא נגמר.

עופר פטרסבורג

דברי חכמה

התחדשות

האם הייתם פעם חולים? לא שפעת של יום או יומים, אלא מחלה ארכה.

שבועות ארכים בהם שוכבים במטה ולא יוצאים מהבית. מי שהיה חולה במחלה כזאת ודאי זוכר את היום הראשון שבו יצא החוצה. זאת תחושה מיחדת. הכל נראה חדש, בהיר וחד. המדרכה, העצים, השמים, ומרגישים את ההליכה עצמה שבדרך כלל לא שמים אליה לב.

מצרעת היא מחלה נוראה. למרות שלא ברור אם המחלה המתוארת בתורה היא המחלה אותה אנו מכנים היום בשם צרעת, שתיהן מחלות עור קשות ושתיהן מרחק החולה מהחברה. התורה דורשת הוצאתו של המצרע מחוץ למחנה – עד שיבריא. כשהבריא החולה היו נוטלים שתי צפרים. את האחת שוחטים, ואת השניה – "ושלח את־הצפר החיה על פני השדה". "וכבס המטהר את בגדיו וגלח את־כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה".

מעשים אלה מבטאים את המתרחש בעולמו של המבריא. עמידה על סף המות (הצפור השחוטה) ושחרור, צפור היוצאת לחפשי ומורשת כנפיה. עצירת הצמיחה, התפתחות החיים – והתחלה חדשה כפי שבאה לידי בטוי בגלוח כל השערות ותחלת צמיחתן מחדש.

אף אחד לא רוצה להיות חולה, אבל לפעמים דוקא מחלה היא נקודת מפנה מעין לידה מחדש, תחלת פרק חדש בחיים.

משה מאיר

הֶחָזָק בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם

מַעֲשִׂיָּה רוּסִית –

בְּאֶחָד מִימוֹת הַחֹרֶף, כַּאֲשֶׁר הַנָּהָר הָיָה קָפוּא, יָצְאוּ שְׁנֵי יְלָדִים לְהַחֲלִיק עַל הַקֶּרַח. הֵם שִׂחֲקוּ, אַחַר הֶחֱלִיקוּ וּלְבַסּוֹף – הֶחֱלוּ לָרִיב.

וְהִנֵּה, בְּעוֹדָם רָבִים, הִכָּה אֶחָד מֵהֶם אֶת חֲבֵרוֹ וְהִפִּילוֹ אַרְצָה. אָז הֵחֵל מִתְרַבְרֵב:

"נִצַּחְתִּי! אֲנִי הֶחָזָק בְּיוֹתֵר! כֻּלָּם צְרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲווֹת לִי!"

אַךְ אָמַר זֹאת וְהִנֵּה הֶחֱלִיק עַל הַקֶּרַח וְנֶחְבַּט בְּרֹאשׁוֹ.

"רוֹאֶה אַתָּה?" אָמַר חֲבֵרוֹ, "לֹא אַתָּה הֶחָזָק בְּיוֹתֵר: הַקֶּרַח חָזָק מִמְּךָ! עָלֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲווֹת לְקַרְחוֹ!"

שָׁאַל הַנַּעַר אֶת הַקֶּרַח:

"קֶרַח קֶרַח, הַאִם יֵשׁ מִישֶׁהוּ חָזָק מִמְּךָ?"

"אָכֵן כֵּן" אָמַר הַקֶּרַח. "הַשֶּׁמֶשׁ חָזָק מִמֶּנִּי. כַּאֲשֶׁר מַתְחִיל הוּא לְחַמֵּם אוֹתִי – נָמֵס אֲנִי. הִשְׁתַּחֲוֵה לַשֶּׁמֶשׁ!"

הָלַךְ הַנַּעַר לְעֵבֶר הַשֶּׁמֶשׁ. דֶּרֶךְ, מכשולים רבים וּלְבַסּוֹף הִגִּיעַ אֶל הַשֶּׁמֶשׁ.

"אַבָּא־שִׁמְשׁוֹ" אָמַר הַנַּעַר. "הִנֵּה נִצַּחְתִּי אֶת חֲבֵרִי; הַקֶּרַח נִצַּח אוֹתִי וְאַתָּה יָכוֹל לְהָמֵס אֶת הַקֶּרַח! אַתָּה אִם כֵּן הֶחָזָק בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם! בָּאתִי לְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ!"

חָשַׁב הַשֶּׁמֶשׁ, חָשַׁב וְחָשַׁב וּלְבַסּוֹף הֵשִׁיב:

"לֹא אֲנִי הֶחָזָק בְּיוֹתֵר. הָעֲנָנָה חֲזָקָה מִמֶּנִּי: כַּאֲשֶׁר הִיא מְכַסָּה אֶת הָאָרֶץ וּבָא סְקָר – קַרְנַי אֵינָן יְכוֹלוֹת לַעֲבֹר".

הָלַךְ הַנַּעַר לְחַפֵּשׂ אֶת הָעֲנָנָה. עָלָה וְטִפֵּס עַל הַר גָּבוֹהַּ; וְשָׁם עֲרָפֶל סָבִיב וְכֹה גָּדוֹל הַקֹּר – וּכְשֶׁהִגִּיעַ הַנַּעַר אֶל הָעֲנָנָה הָיָה עָיֵף מְאֹד וּמְכֻסֶּה כְּפוֹר.

"הַקְשִׁיבִי אִמָּא־עֲנָנָה", אָמַר לָהּ. "אֲנִי חָזָק מֵחֲבֵרִי; הַקֶּרַח חָזָק מִמֶּנִּי; הַשֶּׁמֶשׁ חָזָק מִן הַקֶּרַח וְאַתְּ חֲזָקָה מִן הַשֶּׁמֶשׁ – אַתְּ בְּוַדַּאי הַחֲזָקָה בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם! בָּאתִי לְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנַיִךְ".

רָצְתָה הָעֲנָנָה לְהָשִׁיב לַנַּעַר, אַךְ הִנֵּה הֵסִּיטָה הָרוּחַ וְנָשְׁבָה. נָשְׁבָה וְשָׁרְקָה וּפִזְּרָה אֶת הָעֲנָנָה. וְרָאוּ זֶה פֶּלֶא: רֶגַע לִפְנֵי כֵן הָיָה הַכֹּל כֹּה קַר וְרָטֹב וְכֹה חָשׁוּךְ, וְהִנֵּה עַתָּה נִהְיָה חַם וּבָהִיר; הַשֶּׁמֶשׁ מִמַּחֲבוֹאוֹ יָצָא וְקֶשֶׁת בַּשָּׁמַיִם נִרְאֲתָה.

רָאָה זֹאת הַנַּעַר וְהֵחֵל צוֹעֵק אֶל הָרוּחַ: "רוּחַ רוּחַ, נִצַּחְתִּי אֶת חֲבֵרִי; הַקֶּרַח נִצַּח אוֹתִי; הַשֶּׁמֶשׁ נִצַּח אֶת הַקֶּרַח; הָעֲנָנָה. כִּסִּיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת גֵּרַשְׁתְּ אֶת הָעֲנָנָה. אַתְּ אִם כֵּן הַחֲזָקָה בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם! אַךְ הַאִם תּוּכְלִי לְהָזִיז אֶת הָהָר הַזֶּה מִכָּאן?"

אוֹ־אָז נָפְחָה הָרוּחַ לִסְפֶּיהָ וְהֵסִּלָּה לָנֹשֵׁב. וְהִיא נָשְׁבָה בְּחָזְקָה, וְנָשְׁבָה עוֹד וָעוֹד, אַךְ הָהָר – בִּמְקוֹמוֹ נִשְׁאַר לַעֲמֹד. רַק כַּמָּה גַּרְגְּרֵי חוֹל הִתְעוֹפְפוּ מִפִּסְגָּתוֹ...

"יָפֶה", אָמַר הַנַּעַר, "הָהָר חָזָק מִמֵּךְ!" – וְהוּא הִשְׁתַּחֲוָה לִפְנֵי הָהָר וְאָמַר: "הַר, הוֹ הַר, הַאִם אַתָּה הֶחָזָק בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם?"

חָשַׁב הָהָר וְאָמַר:

"לֹא! הָעֵץ חָזָק מִמֶּנִּי: הוּא צוֹמֵחַ עַל גַּבִּי וְשָׁרָשָׁיו מְפַלְּחִים אֶת אַדְמָתִי, וְהוּא אַף מָגֵן עָלַי מִפִּגְעֵי הָרוּחַ".

הִשְׁתַּחֲוָה הַנַּעַר לִפְנֵי הָעֵץ:

"עֵץ, עֵץ," אָמַר, "הִנֵּה נִצַּחְתִּי אֶת חֲבֵרִי; הַקֶּרַח נִצַּח אוֹתִי, הַשֶּׁמֶשׁ נִצַּח אֶת הַקֶּרַח, הָעֲנָנָה נִצְּחָה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ; הָרוּחַ נִצְּחָה אֶת הָעֲנָנָה; הָהָר נִצַּח אֶת הָרוּחַ וְאַתָּה יָכוֹל לְנַצֵּחַ אֶת הָהָר; אַתָּה אִם כֵּן הֶחָזָק מִכֻּלָּם!"

נִעֵר הָעֵץ עָלָיו וְאָמַר:

"אָכֵן, אֲנִי הֶחָזָק מִכֻּלָּם!"

"לֹא וָלָאו" אָמַר הַנַּעַר. לָקַח גַּרְזֶן – וְכָרַת אֶת הָעֵץ.

אוֹ־אָז הִשְׁתַּחֲווּ כֻּלָּם לִפְנֵי הַנַּעַר – הָהָר, הָרוּחַ, הָעֲנָנָה, הַשֶּׁמֶשׁ וְהַקֶּרַח. וּמֵאָז מְקֻבָּל עַל כֻּלָּם, כִּי הָאָדָם הוּא הֶחָזָק בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם.

תִּרְגֵּם שלמה אבאס

מִלְחֶמֶת הַכּוֹכָבִים

"עֲצֹר, וְלֹא אֲפוֹצֵץ אוֹתְךָ עִם הַלֵּיזֶר שֶׁלִּי". פְּתִיחָה מִסּוּג זֶה הִיא פְּתִיחָה מֻכֶּרֶת מְאֹד בְּסִרְטֵי מַדָּע־בִּדְיוֹנִי. אַךְ מַהוּ כְּלִי הַמַּשְׁחִית הַזֶּה, הַלֵּיזֶר?

הַלֵּיזֶר הָרִאשׁוֹן פֻּתַּח בִּשְׁנַת 1960 ע"י מַדְּעָן וּשְׁמוֹ תֵּאוֹדוֹר ה. מֵימָן. הַלֵּיזֶר הוּא קֶרֶן אוֹר מְרֻכֶּזֶת כָּל־כָּךְ, עַד שֶׁאֲפִלּוּ יַהֲלוֹם (שֶׁהוּא הַחֹמֶר הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם) לֹא מְסֻגָּל לַעֲמֹד בִּפְנֶיהָ.

אִם כָּךְ לָמָּה נוּרוֹת אֵינָן מְסֻכָּנוֹת כְּמוֹ לֵיזֶר?

קֶרֶן אוֹר נוֹצֶרֶת ע"י חֲלָקִיקִים קְטַנִּים (אֲטוֹמִים), הַבּוֹלְעִים אֶנֶרְגְּיָה (כֹּחַ) וּפוֹלְטִים אוֹתָהּ כְּפוֹטוֹן (חֲלָקִיק אוֹר). בִּמְנוֹרָה פּוֹלֵט כָּל אָטוֹם אֶת הַפּוֹטוֹן בִּזְמַן שׁוֹנֶה וְכָךְ נוֹצֶרֶת קֶרֶן אוֹר לֹא מְרֻכֶּזֶת. בְּלֵיזֶר כָּל הָאֲטוֹמִים פּוֹלְטִים אֶת הַפּוֹטוֹנִים בְּבַת אַחַת וְכָכָה נוֹצֶרֶת קֶרֶן אוֹר מְרֻכֶּזֶת וְרַבַּת עָצְמָה.

עָמִית לְבָבִי

תיק סגור

תקציר הפרק הקודם: בעזרת תחבולה השאיר רונן את דלת הדירה פתוחה, כדי שאביגדור יוכל להכנס ולהוציא את תיבת הכסף של בלה.

פרק 30: לבו של רונן פירפר כדג שהוצא מן הים

"מתי יום הנישואים של הורידך?" שאלה בלה בהרמת גבות, "אם אינני טועה זה היה בחנוכה?"

"כן, אבל לא חגגנו אותו בזמן", התפלא רונן על עצמו שמצא תירוץ במהירות שכזאת.

"הם... אני מבינה", המהמה בלה. רונן נבהל כשהביטה לעבר הדלת, אבל מבטה לא נעצר שם.

"מה זה, כבר גמרתם ללמוד?" שאלה.

"לא, עוד לומדים, אבל עכשיו יש לנו חזרות למסיבת הסיום ואני הסתלקתי".

"איזה דבר יש לי בעשרה שקלים?" דיברה בלה אל עצמה.

"כשהבאתי לך משלוח מהירקן, הראית לי מנורות כאלה, שם – בחדר השני".

"אה, אלו באמת מנורות יפות", צחקה בלה, "אבל הן יקרות מאוד, תמודי".

"ראיתי שם עוד דברים שמצאו חן בעיני, ואני קצת ממהר... אני לא רוצה שישימו לב שהסתלקתי ויכעסו עלי".

"אולי תבוא ביום ראשון אחרי הצהריים, בבוקר אני מקבלת דברים חדשים".

"לא, סבתא רוצה לתת להם את המתנה היום"

"טוב, בוא נלך לחדר אחר, לראות מה יש לי שם בעשרה שקלים".

אוזנו של רונן היתה כרויה לקלוט מה קורה בסלון, והוא לא שמע מה בלה אומרת לו. האם יצליח אביגדור להוציא את התיבה? לבו פירפר בחזהו כמו דג שהוצא מן המים.

"הנרות האלה לא מוצאים חן בעינין, מהו?" חזרה בלה ושאלה.

רונן הניע את ראשו בשלילה.

"הו, הנה אגרטל נחמד. אני בטוחה שהוא ימצא חן בעיני הוריך. חכה, אבדוק כמה הוא עולה. אמ... קצת יותר ממה שחשבתי, אבל לא נורא, אתן לך הנחה. מה אתה אומר, רונן?"

רונן לקח את האגרטל ומשך בכתפיו.

"שמע תמודי, אין לי הרבה זמן", נדמה היה לרונן ששמע רחש בסלון, והוא מיהר לדבר: "הוא יפה, אבל, אני חושב שיש לנו הרבה צנצנות לפרחים..."

וכשהתרחש ומשך, בלה שאלה אותו: "שמעת משהו?"

והוא שמט את האגרטל מידיו.

"מה עשית!?"

*

פניה של בלה האדימו למראה הרסיסים הירקרקים שהתפזרו על הרצפה.

"אני... אני אנקה", מיהר רונן לומר כשהוא מושיט לבלה את עשרת השקלים שהרוויח בסחיבת המשלוחים.

"אבל סבתא תכעס שלא קנית משהו בכסף הזה", אמרה בלה.

"חכי כאן, שלא ייכנסו לך זכוכיות לרגליים, ואני אביא מטאטא".

"תביא לי נעלי בית. הם בחדר השני, ליד המיטה".

רונן עבר דרך הסלון וראה שדלת המזנון פתוחה. לאחר שהציץ פנימה ווכח שהתיבה איננה, סגר את הדלת ומיהר להביא לבלה את נעלי הבית שלה.

המשך בשבוע הבא.

דורית אורגד

על הבמה

"הַצַּדִּיק זוֹכֶה וְהָרָשָׁע בּוֹכֶה"

זֶהוּ מוֹפָע הַמֻּרְכָּב מִשְּׁנֵי סִפּוּרִים בְּסִגְנוֹן סִפּוּרֵי־עַם. הַסִּפּוּר הָאֶחָד מֵאֵת זְאֵב נַרְדִּי וְנִקְרָא **"הָרָשָׁע בָּא עַל עָנְשׁוֹ"** וְהוּא מִתְרַחֵשׁ בְּבַגְדָּד. הַהַצָּגָה נִפְתַּחַת בְּשִׁיר עַל הַשַּׁיךְ בְּבַגְדָּד. בָּעִיר הַזֹּאת שׁוֹלֵט קָאדִי רָשָׁע וְעוֹשֵׁק.

כָּל אַנְשֵׁי הָעִיר סוֹבְלִים מִמֶּנּוּ וְשׂוֹנְאִים אוֹתוֹ.

יוֹם אֶחָד מַגִּיעָה לְאַרְמוֹן הַקָּאדִי אִשָּׁה יְפֵהפִיָּה מִבְּנוֹת הַמָּקוֹם. הִיא מְסַפֶּרֶת לַקָּאדִי שֶׁהִיא בְּצָרָה גְּדוֹלָה: אָבִיהָ כָּלָא אוֹתָהּ. הִיא הִצְלִיחָה לִבְרֹחַ מִמַּאֲסָרָהּ כְּדֵי לְבַקֵּשׁ אֶת עֶזְרַת הַקָּאדִי.

הַקָּאדִי הַקַּמְצָן מִתְאַהֵב בִּיפֵהפִיָּה וּמְבַקֵּשׁ לִשָּׂאתָהּ לְאִשָּׁה. הָאִשָּׁה טוֹעֶנֶת כָּל הַזְּמַן שֶׁאֵינָהּ יָפָה וְהִיא בַּעֲלַת מוּמִים רַבִּים. מִפַּחַד אָבִיהָ הִיא מְבַקֶּשֶׁת לַחֲזֹר וְלָשׁוּב לְכִלְאָהּ לִפְנֵי שֶׁיַּבְחִינוּ בִּבְרִיחָתָהּ.

הָאָב נִקְרָא לַקָּאדִי, הַמְבַקֵּשׁ לָשֵׂאת אֶת בִּתּוֹ. הָאָב טוֹעֵן כִּי בִּתּוֹ מְכֹעֶרֶת וְצוֹלַעַת וּבַעֲלַת מוּמִים רַבִּים. אַךְ כְּשֶׁהַקָּאדִי מִתְעַקֵּשׁ מַחְתִּים אוֹתוֹ הָאָב עַל שְׁטָר הִתְחַיְּבוּת לְנִשּׂוּאִין. אַפִּרְיוֹן מְהֻדָּר מַגִּיעַ, אַךְ מִתּוֹכוֹ יוֹצֵאת אִשָּׁה מְכֹעֶרֶת, צוֹלַעַת וְגִבֶּנֶת. הַקָּאדִי הִתְחַיֵּב לְנִשּׂוּאִין אוֹ לְתַשְׁלוּם פִּצּוּיִים גְּבוֹהִים בְּיוֹתֵר עַל הֲפָרַת הַהֶסְכֵּם. הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּהִתְחַיְּבוּתוֹ וּבוֹרֵחַ מִן הָאַרְמוֹן.

כָּל תּוֹשְׁבֵי הָעִיר הָעֲשׁוּקִים שְׂמֵחִים וּבוֹחֲרִים בָּאִשָּׁה הַנְּבוֹנָה לִהְיוֹת הַקָּאדִי שֶׁלָּהֶם.

זוֹ הַצָּגָה שֶׁמַּעֲלֶה תֵּאַטְרוֹן הַיְלָדִים בְּלוֹד, הַהַפָּקָה הַחֲמִישִׁית בְּמִסְפָּר אוֹתָם יְלָדִים, שֶׁעִם הִוָּסְדוֹ שֶׁל הַתֵּאַטְרוֹן לִפְנֵי אַרְבַּע שָׁנִים הָיוּ תַּלְמִידֵי בי"ס יְסוֹדִי, הִנָּם תִּיכוֹנִיסְטִים עַכְשָׁו וּפוֹעֲלִים בְּמִסְגֶּרֶת בֵּימַת־הַנֹּעַר.

הַיָּזְמָה הַנִּמְרֶצֶת הַזֹּאת הִיא תּוֹצָאָה שֶׁל הִתְלַהֲבוּת אִישׁ אֶחָד – מֹשֶׁה עַמִּיאֵל, בַּמַּאי וָתִיק וּמַחֲזַאי. שָׁנִים רַבּוֹת עָבַד עִם קְבוּצוֹת תֵּאַטְרוֹן חוֹבְבִים לִמְבֻגָּרִים; כָּתַב, עִבֵּד, בִּיֵּם וְהִלְחִין מוֹפָעִים שׁוֹנִים. חֻלְשָׁה יֵשׁ לוֹ לְעַמִּיאֵל לִילָדִים. הוּא לֹא הִתְכַּוֵּן לַעֲבֹד עִם יְלָדִים צְעִירִים. יַד הַמִּקְרֶה הֵבִיאָה אוֹתוֹ לְהַפָּקוֹת עִם יְלָדִים. "וְעַכְשָׁו" – הוּא אוֹמֵר בְּחִיּוּךְ מֵבִישׁ – "אֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲזֹב אוֹתָם. אוֹי וְנִקְשַׁרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם אֵלַי. אוֹי כְּבָר סַבָּא" – אוֹמֵר עַמִּיאֵל – "וְלֹא תֵּאַרְתִּי לְעַצְמִי שֶׁאֶמְצָא קֶשֶׁר כ"כ טוֹב עִם יְלָדִים".

הַיְלָדִים עוֹבְדִים מֶשֶׁךְ הַשָּׁנָה בְּסַדְנָאוֹת יְצִירָה. פְּעָמִים יָצְאוּ קְבוּצוֹת לְ"מַחֲנֶה אֱמוּנִים דְּרָמָטִי" בְּ"בֵית בֶּרְל" וְעָבְדוּ מֶשֶׁךְ שָׁבוּעַ עַל מַרְכִּיבֵי הַצָּגוֹתֵיהֶם.

הַחֲזָרוֹת הַשּׁוֹטְפוֹת נֶעֱרָכוֹת בְּבֵית לָזָרוּס. עַתָּה יֵשׁ לְלוֹד הֵיכַל תַּרְבּוּת מְפֹאָר עִם בָּמָה מְשֻׁכְלֶלֶת כְּמַתְנַ"ס הֶחָדָשׁ. כָּל מוֹפָע מֻצָּג פְּעָמִים אֲחָדוֹת לִפְנֵי קְהָלִים שׁוֹנִים.

בַּתָּכְנִיָּה שֶׁחֻלְּקָה לִכְבוֹד הַהַצָּגָה שִׁיר פְּתִיחָה (מִלִּים וְלַחַן שֶׁל מ. עַמִּיאֵל). הַבַּיִת הָאַחֲרוֹן שֶׁבּוֹ מַסְבִּיר:

..."וְזֹאת כְּדֵי שֶׁהָאָרֶץ כֻּלָּהּ תֵּדַע שֶׁבְּלוֹד לֹא רַק הַכַּדּוּרֶגֶל הוּא בָּאָפְנָה אֶלָּא שֶׁלְּיַד תִּזְמֹרֶת וּמַקְהֵלָה יֶשְׁנוֹ גַּם תֵּאַטְרוֹן".

תמונה מתוך ההצגה

גילה קסף

גבע חובב טבע

יֵשׁ לִי צִפּוֹר!

כָּל יַלְדָּה וְיֶלֶד יְכוֹלִים לְגַדֵּל צִפֳּרִים. לֹא שְׁבוּיוֹת בַּכְּלוּב, אֶלָּא חָפְשִׁיּוֹת בֶּחָצֵר, עַל הַדֶּשֶׁא אוֹ בֵּין הַשִּׂיחִים. אֵיךְ עוֹשִׂים זֹאת?

פּוֹתְחִים מִסְעָדָה לְצִפֳּרִים, מִסְעָדָה בָּהּ מֻגָּשׁ הָאֹכֶל חִנָּם אֵין כֶּסֶף, אַךְ הַתְּמוּרָה שֶׁל בַּעֲלֵי הַמִּסְעָדָה הִיא נִפְלָאָה: צְפִיָּה בַּצִּפֳּרִים הַבָּאוֹת לֵהָנוֹת מֵהַמַּאֲכָלִים בַּמִּסְעָדָה.

יֵשׁ צִפֳּרִים שֶׁלָּמְדוּ לִחְיוֹת עַל־יַד בְּנֵי הָאָדָם, קָרוֹב מְאֹד אֵלֵינוּ, כְּמוֹ – בֻּלְבּוּל, דְּרוֹר, פַּשּׁוֹשׁ, צוּפִית, יַרְגָּזִי, צוֹצֶלֶת, שַׁחְרוּר וְעוֹד. לְכָל הַצִּפֳּרִים הָאֵלֶּה שֶׁפַע שֶׁל מָזוֹן בְּחַצְרוֹת הַבָּתִּים, בַּגַּנִּים וַאֲפִלּוּ עַל הַמִּדְרָכָה וְהַכְּבִישׁ. אַךְ הֵן יִשְׂמְחוּ לְבַקֵּר בַּמִּסְעָדָה שֶׁלָּנוּ.

אַרְגַּז הַפֵּרוֹת, אֶבֶן גְּדוֹלָה, שֻׁלְחָן מְשֻׁמָּשׁ יַתְאִימוּ. עֲלֵיהֶם נְפַזֵּר אֶת הַמָּזוֹן: פֵּרוּרֵי לֶחֶם, לֶחֶם רָטֹב וּמְפֹרָר, פִּלְחֵי יְרָקוֹת וּפֵרוֹת, בֵּיצָה קָשָׁה מְגֻרֶּרֶת, חֲתִיכוֹת, קְטַנְטַנּוֹת שֶׁל בָּשָׂר – וְכַמּוּבָן גַּרְגְּרֵי חִטָּה, תִּירָס, שֻׁמְשׁוּם, אֹרֶז וְעוֹד. גַּם לֹא לִשְׁכֹּחַ מַיִם בִּכְלִי נָמוּךְ וְרָחָב. וְלַצּוּפִיּוֹת – צְלוֹחִית עִם מֵי סֻכָּר, סְפוּגָה סֻכָּר בִּמְעַט מַיִם. רָצוּי לִפְתֹּחַ אֶת הַמִּסְעָדָה בְּצֵל עֵץ, מְעַט רָחוֹק מִסְּבַךְ שִׂיחִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יְשַׁמְּשׁוּ מְקוֹם סֵתֶר לֶחָתוּל... תּוֹךְ זְמַן קָצָר יוֹפִיעוּ צִפֳּרִים לֵהָנוֹת מֵהַמָּזוֹן שֶׁהֲכַנְתֶּם לָהֶן. אִם תִּסְתַּתְּרוּ וְלֹא תִּקְרְאוּ קְרִיאוֹת הִתְפַּעֲלוּת וְשִׂמְחָה – יַחְזְרוּ הַצִּפֳּרִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם לְבַקֵּר בַּמִּסְעָדָה.

אֲנִי מַכִּיר יְלָדִים הַמַּאֲכִילִים צִפֳּרִים גַּם עַל אֶדֶן חַלּוֹן, עַל אַדְנִית אוֹ עַל מַעֲקֵה הַמִּרְפֶּסֶת. אֶשְׂמַח לְקַבֵּל מִכֶּם מִכְתָּבִים (עִם תְּמוּנוֹת) עַל מִסְעֶדֶת הַצִּפֳּרִים שֶׁלָּכֶם.

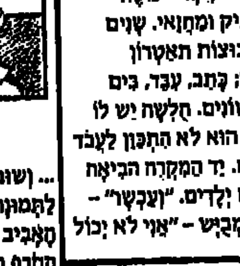
בַּתְּמוּנָה – בֻּלְבּוּל סַקְרָן וְרָעֵב

מַעֲדַנֵּי חָלָב אוֹהֵב

צִלֵּם: גַּדִּי אֶלְדָר

עמוס בר

יוצרים

... וְשׁוּב שָׁבִים גְּפִיסֵי הָאַרְטִיק לִתְמוּנָה!

הָאָבִיב פֹּה, עַכְשָׁו זֶה כְּבָר בָּטוּחַ! אַחֲרֵי הַחֹרֶף הָרָטֹב שׁוּב מְסַמֶּמֶת אוֹתָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ – אוֹיוּ כַּמָּה שֶׁהִיא מְחַמֶּמֶת... מַכְרִיחִים לְהִתְרַעְנֵן קְצָת. וּמַה מְּרַעֲנֵן יוֹתֵר מֵאַרְטִיק? אָכֵן, אֵין סָפֵק שֶׁבִּזְמַן הַקָּרוֹב יַחְסְלוּ הַרְבֵּה אַרְטִיקִים בִּמְקוֹמוֹתֵינוּ. וְאַחֲרֵי כֵן יִשָּׁאֲרוּ לָנוּ הַגְּפִיסִים (הַמַּקְלוֹת).

כֵּן, עַתָּה נוּכַל לִצְבֹּר אֶת הַגְּפִיסִים הַבְּהִירִים וְהַדַּקִּים הָאֵלֶּה וּלְהָכִין מֵהֶם עֲבוֹדוֹת־יְצִירָה שׁוֹנוֹת. הַפַּעַם, לְמָשָׁל, נְנַסֶּה לִיצוֹר מֵהֶם תְּמוּנָה שְׁלֵמָה – תְּמוּנָתוֹ שֶׁל שׁוֹבָב, הַמְנַסֶּה לְהִתְרוֹמֵם מֵעַל גָּדֵר. בְּסִיס הַתְּמוּנָה יִהְיֶה קַרְטוֹן מְרֻבָּע אוֹ מִכְסֶה שֶׁל קֻפְסַת נַעֲלַיִם. אֶת הַבָּסִיס הַזֶּה נְצַפֶּה בִּנְיָר צִבְעוֹנִי לְפִי טַעֲמֵנוּ, כְּשֶׁאָנוּ מַדְבִּיקִים אוֹתוֹ בִּקְצָווֹת אֶל הַבָּסִיס (מִצִּדּוֹ הָאֲחוֹרִי). עַתָּה נִיצוֹר תְּמוּנַת גָּדֵר הָעֲשׂוּיָה מֵחֶצְאֵי גְּפִיסִים, הַמֻּדְבָּקִים זֶה לְיַד זֶה. אֶפְשָׁר לְעַצֵּב גַּם שַׁעַר (סָגוּר) מִגְּפִיסִים שְׁלֵמִים וּמֵחֶצְאֵי גְּפִיסִים.

אֶת הַשּׁוֹבָב, הַמְנַסֶּה לְטַפֵּס מֵעַל הַגָּדֵר, נִיצוֹר מֵחֶצְיֵי גְּפִיס, שֶׁעָלָיו נַדְבִּיק חָרוּזֵי "עֵינַיִם" וּנְצַיֵּר אַף וּפֶה. מֵאֲחוֹרֵי הַגָּדֵר תּוֹסַפְנָה גַּם "יָדַיִם" שֶׁל הַמְּטַפֵּס, כְּשֶׁהֵן עֲשׂוּיוֹת מִמַּנְקִי מִקְטָרוֹת צִבְעוֹנִיִּים. מְעַט חוּטֵי צֶמֶר צִבְעוֹנִיִּים יְהַוּוּ אֶת שַׂעֲרוֹתָיו שֶׁל הַפַּרְחָח.

לְסִיּוּם נוֹסִיף לְיַד הַגָּדֵר מְעַט עֵשֶׂב אוֹ פְּרָחִים, הָעֲשׂוּיִים מֵחוּטֵי צֶמֶר צִבְעוֹנִיִּים.

בְּשָׁלָב זֶה הַתְּמוּנָה גְּמוּרָה וּמֻשְׁלֶמֶת. לֹא נוֹתַר לָנוּ אֶלָּא לִמְתֹּחַ חוּט צֶמֶר מִשְּׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁלָּהּ – וְאָז לִתְלוֹת אוֹתָהּ עַל הַקִּיר.

רוני לרנר

הצעה קוסמת

מבצע תו הזהב

החברה רשאית בכל עת להפסיק או לשנות את תנאי התכנית

אובר ושב

נקלעת למצב שבו אתה חייב לחכנס ליתרת חובה. מה עדיף בחודש אחד – חובה של 3,200 ש"ח או חובה של 355 ש"ח בלבד?

אצלנו אתה יכול לקבל הלוואה ל־9 חודשים – היום! ללא רבית! כן, עוד היום אתה עשוי להחזיק בידך 3,200 ש"ח.

1,600 ש"ח במזומן ובנוסף 1,600 ש"ח בשוברי הקניה "תו הזהב"

3,200 ש"ח ביד. עוד היום.

קסם וזהב

"תו הזהב", הינו שובר קניה עליו טבוע סכום נקוב בדולרים. זהו "מטבע קשה" המקנה אפשרויות רכישה נרחבות, ואתה יכול לחנות ממנו בקניה אישית או להעניק לידידך, לבני משפחתך, לעובדיך ואפילו כשי ללקוחותיך.

"תו הזהב" מאפשר לך קניה איכותית במיטב בתי העסק והחברות במדינה, בכל תחומי הצרכנות, הבילוי והתיירות.

חוש התלוש

"תו הזהב", התלוש שמעורר את החוש. אם החוש המסחרי שלך מתחיל לפעול – התקשר מיד. אתה יכול לקבל היום 3,200 ש"ח ביד. ההחזר: 3,195 ש"ח בלבד ב־9 תשלומים שוים.

★ ללא ריבית
★ ללא הצמדה
★ ללא ערבים

* ההצעה ללקוחות אשר יעמדו בקריטריונים שנקבעו ע"י החברה. ההצעה לשכירים בעלי הכנסה חודשית של -1,200 ש"ח למחות.

תו הזהב — התקשר ותתעשר

לפרטים: גרין קארד פיננסים 1988 בע"מ, רח' יצחק שדה 34 (קומה ג') ת"א טל. 337125, 333650, 332176, 03-337129